

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS

2010. gada 9. jūnijā *

Lieta T-237/05

Éditions Odile Jacob SAS, Parīze (Francija), ko sākotnēji pārstāvēja V. van Vērts [*W. Van Weert*] un O. Frežē [*O. Fréget*], pēc tam — O. Frežē, *avocats*,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv K. Lūiss [*X. Lewis*], P. Kosta de Oliveira [*P. Costa de Oliveira*] un O. Beinē [*O. Beynet*], pārstāvji,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — franču.

ko atbalsta

Lagardère SCA, ko sākotnēji pārstāvēja A. Vinklers [*A. Winckler*], S. Sorinass Himeno [*S. Sorinas Jimeno*] un I. Girgensons [*I. Girgenson*], pēc tam A. Vinklers, F. de Bure [*F. de Bure*] un Ž. B. Pinsons [*J.-B. Pinçon*], *avocats*,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību atcelt Komisijas 2005. gada 7. aprīļa lēmumu, ar kuru daļēji noraidīts prasītājas lūgums atļaut iepazīties ar zināmiem dokumentiem par uzņēmumu apvienošanās procesu (Lieta COMP/M.2978 — *Lagardère/Natexis/VUP*).

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: tiesneši A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*] (priekšsēdētājs), V. Vadapals [*V. Vadapalas*] un L. Trišo [*L. Truchot*] (referents),

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā rakstveida procesu un 2009. gada 9. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā 2009. gada 28. septembra rīkojumu atkārtoti uzsākt mutvārdu procesu un prasītājas atbildi uz Pirmās instances tiesas [tagad — Vispārējā tiesa] rakstveida jautājumu,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1. Prasītājas iesniegtie līgumi iepazīties ar dokumentiem

- ¹ Prasītāja *Éditions Odile Jacob SAS* 2005. gada 27. janvāra vēstulē lūdza Eiropas Kopieņu Komisiju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) iespēju iepazīties ar vairākiem dokumentiem saistībā ar administratīvo procesu (turpmāk tekstā — “apstrīdētais process”), kurā pieņemts Komisijas 2004. gada 7. janvāra Lēmums 2004/422/EK, atzīstot apvienošanas par saderīgu ar kopējo tirgu un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu darbību (Lieta COMP/M.2978 — *Lagardère/Natexis/VUP*) (OV L 125, 54. lpp.; turpmāk

tekstā — “lēmums par saderību”), lai tos izmantotu, pamatojot prasību lietā T-279/04 *Éditions Odile Jacob*/Komisija, kura ierosināta Vispārējā tiesā un kurā lūgts atcelt lēmumu par saderību. Dokumenti bija šādi:

- a) apstrīdētajā procesā pieņemtais Komisijas 2003. gada 5. jūnija lēmums uzsākt padziļinātu izmeklēšanu saskaņā ar Padomes 1989. gada 21. decembra Regulas (EEK) Nr. 4064/89 par uzņēmumu koncentrācijas kontroli (OV L 395, 1. lpp.) 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu;

- b) pilnīga cesijas līguma versija, ko 2002. gada 3. decembrī bija parakstījušas *Natexis Banques populaires SA*, no vienas puses, un *Segex Sarl* un *Ecrinvest 4 SA*, no otras puses;

- c) visa Komisijas un *Natexis Banques populaires* sarakste no 2002. gada septembra līdz 2003. gada 14. aprīļa paziņojumam par uzņēmumu apvienošanos;

- d) visa Komisijas un *Lagardère SCA* sarakste no 2002. gada septembra līdz minētajam paziņojumam;

- e) līgums, ar kuru *Natexis Banques populaires* 2002. gada 20. decembrī no *Vivendi Universal SA* ieguva savā īpašumā *Vivendi Universal Publishing SA (VUP)* kapitāldaļas un aktīvus;

- f) *Lagardère Vivendi Universal* 2002. gada 22. oktobrī dotais *VUIP* pirkuma solījums;
- g) visi Komisijas iekšējie dokumenti, kuri attiecas tikai vai ne tikai uz Regulas Nr. 4064/89 3. panta 5. punkta a) apakšpunkta piemērošanu *Natexis SA/Investima 10 SAS* veiktajai *VUIP* aktīvu iegādei, ieskaitot tos, kurus viens otram nosūtījuši Komisijas ģenerāldirektorāts (ĢD) "Konkurence" un tās Juridiskais dienests;
- h) visa Komisijas un *Natexis* sarakste, kas attiecas tikai vai ne tikai uz Regulas Nr. 4064/89 3. panta 5. punkta a) apakšpunkta piemērošanu *Natexis/Investima 10* veiktajai *VUIP* aktīvu iegādei.
- 2 Prasītāja 2005. gada 27. janvāra vēstulē adresēja Komisijai lūgumu dot tai iespēju iepazīties ar vairākiem citiem dokumentiem, lai tos izmantotu savas prasības pamatojumā lietā T-452/04 *Éditions Odile Jacob/Komisija*, kura izskatīta Vispārējā tiesā un kurā lūgts atcelt Komisijas 2004. gada 30. jūlija lēmumu par *Wendel Investissement SA* apstiprināšanu par *Lagardère* cedēto aktīvu ieguvēju saskaņā ar lēmumu par saderību (turpmāk tekstā — "lēmums par apstiprināšanu"). Prasītie dokumenti bija šādi:
- a) Komisijas lēmums par pilnvarnieka apstiprināšanu, kam uzticēts uzraudzīt, ka *Lagardère* ievēro saistības, kuras tā uzņēmas, kad apvienošanās tika atļauta lēmumā par saderību;
- b) *Lagardère* pilnvarojums *Salustro Reydel Management SA* raudzīties, lai tiktu ievērotas saistības, ko *Lagardère* uzņēmas, kad apvienošanās tika atļauta lēmumā par saderību;

- c) iespējami Komisijas lūgumi veikt izmaiņas pilnvarojuma projektā un *Lagardère* šajā ziņā sniegtās atbildes;

- d) *Lagardère* atsevišķu aktīvu daļu pārvaldītājam (*Hold Separate Manager*), kas ir atbildīgs ar aktīvu pārvaldīšanu saskaņā ar lēmumu par saderību, uzticētais pilnvarojums;

- e) Komisijas lēmums par minētā pārvaldītāja apstiprināšanu;

- f) *Lagardère* un *Wendel Investissement* 2004. gada 28. maijā parakstītā līguma par cedēto aktīvu pārņemšanu projekts;

- g) *Lagardère* Komisijai 2004. gada 4. jūnijā adresētā vēstule, kurā tai lūgts apstiprināt *Wendel Investissement* par cedēto aktīvu pārņēmēju;

- h) Komisijas saskaņā ar Regulas Nr. 4064/89 11. pantu 2004. gada 11. jūnijā *Lagardère* adresēts lūgums sniegt informāciju, kas tai ļautu izvērtēt, vai ir izpildīti sabiedrības *Wendel Investissement* apstiprināšanas nosacījumi;

- i) *Lagardère* 2004. gada 21. jūnijā sniegtā atbilde uz minēto lūgumu sniegt informāciju;

- j) Komisijai 2004. gada 5. jūlijā nodotais pilnvarnieka ziņojums, kurā atbilstoši apstiprinājuma kritērijiem izvērtēts *Wendel Investissement* pieteikums iegādāties cedētos aktīvus.

- 3. Komisijas ĢD “Konkurence” ģenerāldirektors 2005. gada 15. februārī pa faksu nosūtīja prasītājam Komisijas 2004. gada 5. februāra vēstuli, kurā bija apstiprināta pilnvarnieka un atsevišķo aktīvu daļu pārvaldnieka iecelšana (šī sprieduma 2. punkta a) un e) apakšpunktā minētie dokumenti), un tā tika informēta, ka citus dokumentus tai nevar darīt zināmus, jo uz tiem attiecoties Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta no pirmā līdz trešajam ievilkumam un 3. punkta otrajā daļā minētie izņēmumi un prioritāras sabiedrības intereses nepamatojot to izpaušanu.

- 4. Prasītāja 2005. gada 18. februāra vēstulē iesniedza apstiprinošu lūgumu (turpmāk tekstā — “lūgums iepazīties ar dokumentiem”) par dokumentiem, ar kuriem tai bija atteikta iespēja iepazīties.

- 5. Komisijas ģenerālsekretārs 2005. gada 14. martā informēja prasītāju, ka atbildes sniegšanas termiņš bija pagarināts saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 2. punktu līdz 2005. gada 7. aprīlim lūguma iepazīties ar dokumentiem sarežģītības un lūgto dokumentu skaita dēļ.

2. Apstrīdētais lēmums

- 6 Komisija 2005. gada 7. aprīļa Lēmumā D(2005) 3286 (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”) apstiprināja 2005. gada 15. februāra atteikumu izpaust dokumentus.

- 7 Komisija identificēja lūgumā iepazīties ar dokumentiem minētos dokumentus un sniedza to detalizētu sarakstu, izņemot tos, kas attiecas uz šī sprieduma 1. punkta d) apakšpunktā minētajiem dokumentiem, tāpēc, ka *Lagardère* un Komisijas sarakste aptvēra ap 20 mapēm un detalizēta saraksta izveide radītu nesamērīgu administratīvu nastu. Turklāt tā precizēja, ka tās rīcībā nebija šī sprieduma 1. punkta f) apakšpunktā minētā dokumenta, un norādīja, ka šī sprieduma 1. punkta c) apakšpunktā minētie dokumenti ietver tos, kas minēti šī punkta h) apakšpunktā.

- 8 Apstrīdētajā lēmumā Komisija izvirza Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu saistībā ar izmeklēšanas un revīzijas darbību aizsardzību, lai atteiktu iespēju iepazīties ar visiem lūgtajiem dokumentiem, kas bija paziņoti Komisijas dienestiem vai izveidoti tajā uzņēmumu apvienošanās kontroles procesā. Komisija uzskata, ka, ja Vispārējā tiesa atceltu lēmumu par saderību, Komisijai nāktos pieņemt jaunu lēmumu un tādējādi atsākt izmeklēšanu. Šīs izmeklēšanas mērķis tiktu apdraudēts, ka kontroles procesā izveidotie vai saņemtie dokumenti tiktu atklāti šajā stadijā. Vispārīgi Komisija uzskata, ka tai uzņēmumu apvienošanās kontroles procesā iesniegtās informācijas atklāšana kaitētu uzticībai un sadarbībai, kas valda starp Komisiju uz ieinteresētajām personām un kas ir obligāti nepieciešama, lai tā varētu savākt vajadzīgo informāciju.

- 9 Komisija izvirza arī Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību, lai attaisnotu atteikumu dot iespēju iepazīties ar šī sprieduma 1. punkta b)–e) un h) apakšpunktā un šī sprieduma 2. punkta b), c) (daļēji), d), f), g), i) un j) apakšpunktā minētajiem dokumentiem, jo tajos ir konfidenciāla informācija par attiecīgo uzņēmumu komerciālo stratēģiju un tie šo informāciju Komisijai bija nodevuši tikai ieplānotās apvienošanās kontroles veikšanai. Komisija uzskata, ka šī sprieduma 1. punkta a) apakšpunktā un šī sprieduma 2. punkta c) apakšpunktā (Komisijas *Lagardère* nosūtītā vēstule) un h) apakšpunktā minētie dokumenti, kurus visus tā ir sarakstījusi pati, arī ietver slepenu komerciālu informāciju par minētajiem uzņēmumiem.
- 10 Komisija vēl pamatojas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrajā daļā paredzēto izņēmumu saistībā ar lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību, lai attaisnotu atteikumu iepazīties ar diviem no trim šī sprieduma 1. punkta g) apakšpunktā minētajiem Komisijas iekšējiem dokumentiem. Viens ir ĢD “Konkurence” Juridiskajam dienestam nosūtīts lūgums sniegt atzinumu, bet otrs — dokuments, kurš bija izveidots priekš Komisijas locekļa, kas ir atbildīgs par konkurenci, un kurā bija lietas stadijas kopsavilkums. Komisija uzskata, ka šie divi dokumenti ietver sākotnējos iekšējos viedokļus un konsultācijas, lai pieņemtu lēmumu par saderību, un ka, ja šīs iekšējās apspriedes tiktu publiskotas, tās lēmumu pieņemšanas procesam tiktu nodarīts nopietns kaitējums. Tā apliecina, ka tās dienestiem ir jābūt iespējai brīvi izteikt savu viedokli, esot pasargātiem no ārējas ietekmes, lai Komisijai būtu skaidra situācija lēmuma pieņemšanai.
- 11 Komisija, visbeidzot, pamatojas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrajā ievilkumā paredzēto izņēmumu saistībā ar juridisku atzinumu aizsardzību, lai pamatotu atteikumu vienam no šī sprieduma 1. punkta g) apakšpunktā minētajiem dokumentiem. Tā uzsver, ka ir būtiski, lai juridiskie atzinumi tiktu sniegti pilnīgi atklāti, objektīvi un neatkarīgi. Tā uzskata, ka, ja Juridiskajam dienestam būtu jārēķinās, ka tā atzinums vēlāk varētu tikt publiskots, tas nevarētu sniegt pilnīgi neatkarīgu viedokli.

- 12 Par no trešām personām nākošiem dokumentiem Komisija uzskata, ka tai, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktu, nebija jāapspriežas ar šīm personām tāpēc, ka tā uzskatīja, ka bija piemērojams viens no iepriekš minētajiem izņēmumiem, un tāpēc, ka bija skaidrs, ka attiecīgie dokumenti nebija izpaužami.
- 13 Komisija apliecina, ka tā ir pārbaudījusi iespēju dot prasītājam iespēju iepazīties ar daļu no attiecīgajiem dokumentiem saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu un to bija noraidījusi lūgto dokumentu lielā skaita dēļ un tāpēc, ka uz gandrīz visu šo dokumentu saturu attiecās iepriekš minētie izņēmumi. Noteikt, kuras šo dokumentu daļas ir iespējams paziņot, radītu nesamērīgu administratīvu nastu salīdzinājumā ar sabiedrības interesēm iepazīties ar dokumentu fragmentiem, kas no tā iznāktu.
- 14 Turklāt Komisija norāda, ka prioritāras sabiedrības intereses nepamato minēto dokumentu izpaušanu, jo lūgums iepazīties ar dokumentiem ir pamatots ar prasītājas aizstāvības interesēm Vispārējā tiesā ierosinātā tiesvedībā, bet šī aizstāvība ir saistīta ar privātām, nevis sabiedriskām interesēm.
- 15 Komisija vērš prasītājas uzmanību uz citiem speciāliem noteikumiem par iespēju iepazīties ar dokumentiem, kas ir paredzēti, pirmkārt, Regulā Nr. 4064/89 un, otrkārt, Tiesas un Vispārējās tiesas Reglamentu noteikumos, kuros ir atļauts vienam lietas dalībniekam tiesas procesā lūgt veikt procesa organizatoriskos pasākumus, kas var ietvert lūgumu izsniegt dokumentus, kuri attiecas uz konkrēto lietu.

- 16 Visbeidzot, Komisija norāda, ka tas, ka tā bija paziņojusi lūgumus sniegt informāciju, kas bija pamatoti ar Regulas Nr. 4064/89 11. pantu, aizstāvības raksta pielikumā lietā T-279/04, nenozīmējot, ka tai būtu pienākums saskaņā ar šo tiesību normu izpaust šī sprieduma 2. punkta h) apakšpunktā minētos *Lagardère* adresētos lūgumus sniegt informāciju. Tā atgādina, ka Tiesai un Vispārējai tiesai iesniegtajiem rakstiem pievienotie dokumenti tiek paziņoti tikai attiecīgās tiesvedības nolūkiem un tos nav paredzēts publicēt, bet dokumenta paziņošana saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001 ir pielīdzināma dokumenta publicēšanai.
- 17 Pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas 2005. gada 5. jūlijā prasītāja lietā T-279/04 iesniedza pieprasījumu veikt procesa organizatoriskos pasākumus saskaņā ar Reglamenta 64. pantu, lūdzot, lai Vispārējā tiesa noteiktu Komisijai iesniegt šī sprieduma 1. punkta a)–h) apakšpunktā minētos dokumentus. Komisija prasītājam pielikumā savām piezīmēm par šo lūgumu paziņoja minētā punkta a) apakšpunktā minēto dokumentu, proti, 2003. gada 5. jūnija lēmumu attiecīgajā procesā uzsākt padziļinātu izmeklēšanu saskaņā ar Regulas Nr. 4064/89 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 18 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 17. jūnijā, prasītāja cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu.
- 19 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 29. septembrī, *Lagardère* lūdza iespēju iestāties šajā lietā Komisijas prasījumu atbalstam.

- 20 Tā kā Pirmās instances tiesas palātu sastāvs ir mainīts, tiesnesis referents tika norīkots uz sesto palātu, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.
- 21 Ar sestās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 6. marta rīkojumu *Lagardère* tika atļauts iestāties šajā lietā.
- 22 Saskaņā ar tiesneša referenta ziņojumu Pirmās instances tiesa nolēma uzsākt mutvārdu procesu un Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdot lietas dalībniekiem rakstveida jautājumus, uz kuriem tie atbildēja noteiktajā termiņā.
- 23 Ar 2009. gada 10. jūlija rīkojumu saskaņā ar Reglamenta 65. panta b) punktu, 66. panta 1. punktu un 67. panta 3. punkta trešo daļu Pirmās instances tiesa uzdeva Komisijai iesniegt visus lūgtos dokumentus, izņemot šī sprieduma 1. punkta f) apakšpunktā un šī sprieduma 2. punkta a) un e) apakšpunktā minētos dokumentus, precizējot, ka šie dokumenti šajā tiesvedībā netiks paziņoti ne prasītājam, ne personai, kas iestājusies lietā. Šis lūgums tika izpildīts.
- 24 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Pirmās instances tiesas jautājumiem tika uzklauti 2009. gada 9. septembra tiesas sēdē.
- 25 Ar 2009. gada 28. septembra lēmumu tika atsākts mutvārdu process, lai uzdotu prasītājam rakstveida jautājumu.

26 Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;

- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27 Komisija, ko atbalsta persona, kas iestājusies lietā, lūdz Vispārējo tiesu:

- prasību noraidīt;

- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par tiesībām

1. Par lietas priekšmetu

28 Komisija prasītājam pilnībā vai daļēji nodeva vairākus dokumentus, ar kuriem tā bija lūgusi iespēju iepazīties saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001, pielikumā aizstāvības rakstam lietā T-279/04 un lietā T-452/04 un apsvērumiem par lūgumu veikt procesa

organizatoriskos pasākumus, ko prasītāja bija iesniegusi lietā T-279/04. Paziņotie dokumenti bija šādi:

- šī sprieduma 1. punkta a) apakšpunktā minētā dokumenta, proti, apstrīdētajā procesā saskaņā ar Regulas Nr. 4064/89 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu pieņemtā Komisijas 2003. gada 5. jūnija lēmuma, nekonfidenciālā versija;
- starp *Segex* un *Ecrinvest 4*, no vienas puses, un *Lagardère*, no otras puses, 2002. gada 3. decembrī noslēgtā pirkuma līguma nekonfidenciālā versija; šis dokuments atbilst šī sprieduma 1. punkta b) apakšpunktā minētajam dokumentam, ko ir apliecinājušas Komisija un *Lagardère* atbildē uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumu;
- daļa no šī sprieduma 1. punkta c) apakšpunktā minētā dokumenta, tas ir, Komisijas un *Natexis* sarakstes no 2002. gada septembra līdz 2003. gada 14. aprīli iesniegtajam paziņojumam par apvienošanu;
- šī sprieduma 2. punkta h) apakšpunktā minētais dokuments, proti, Komisijas 2004. gada 11. jūnijā *Lagardère* adresētais lūgums sniegt informāciju;
- šī sprieduma 2. punkta j) apakšpunktā minētā dokumenta, proti, pilnvarnieka ziņojuma par *Wendel Investissement* kandidatūru, nekonfidenciālā versija.

²⁹ Prasītāja atbildē uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumiem ir norādījusi, ka tā uzskata, ka tās intereses celt prasību par šiem dokumentiem vairs nepastāv, jo tās lūgums iepazīties ar dokumentiem šajā ziņā ir apmierināts, šādi nododot dokumentus.

- 30 Tāpēc jautājums par apstrīdētā lēmuma likumību tiktāl, ciktāl Komisija ir atteikusi iespēju iepazīties ar šī sprieduma 1. punkta a)–c) apakšpunktā un šī sprieduma 2. punkta h) un j) apakšpunktā minētajiem dokumentiem, vairs nav jāizskata.
- 31 Turklāt prasītāja nav apstrīdējusi Komisijas apgalvojumu, ka šī sprieduma 1. punkta f) apakšpunktā minētā dokumenta nav tās rīcībā.
- 32 Tādējādi šīs lietas priekšmets tagad attiecas uz apstrīdētā lēmuma likumību tiktāl, ciktāl Komisija ir pilnībā un daļēji atteikusi iespēju iepazīties ar šī sprieduma 1. punkta d), e), g) un h) apakšpunktā un šī sprieduma 2. punkta b)–d), f), g) un i) apakšpunktā minētajiem dokumentiem (turpmāk tekstā — “apstrīdētie dokumenti”).

2. Par vienu no personas, kas iestājusies lietā, ievadā izvirzītā argumenta pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 33 Persona, kas iestājusies lietā, vispirms apgalvo, ka apstrīdētais lūgums iepazīties ar dokumentiem ir jāizvērtē apvienošanās kontroles procesa īpašo apstākļu aspektā. Šajā ziņā tā it īpaši apgalvo, ka iespēja iepazīties ar lietas materiāliem apvienošanās

kontroles procesos ir regulēta īpašos noteikumos, kas ir paredzēti Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regulas (EK) Nr. 802/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV L 133, 1. lpp.), 17. pantā. Izveidotais režīms esot strikts. Iespēja iepazīties ar lietas materiāliem netiek dota personām, kas nav apvienošanās darījuma dalībnieki. Neesot paredzēta iepazīšanās ne ar konfidenciālo informāciju, ne ar Komisijas vai dalībvalstu kompetento iestāžu iekšējiem dokumentiem. To varot piešķirt tikai tad, ja iegūtie dokumenti tiek izmantoti tikai attiecīgās apvienošanās vajadzībām. Saskaņā ar principu *lex specialis derogat legi generali* speciāls likums atceļot vispārīgu likumu. Tādējādi judikatūrā esot atzīts, ka EKL 255. pantā un Regulā Nr. 1049/2001 paredzētās tiesības iepazīties ar lietas materiāliem aizstāj speciālās tiesību normas par atlases komisiju darbu aizklātumu. Tādā pašā veidā apvienošanās kontroles jomā speciālo likumu esamībai esot jāaizkavē vai vismaz jāierobežo vispārīgu noteikumu par sabiedrības iespējām iepazīties ar dokumentiem piemērošana. Pretējā gadījumā Regulā Nr. 802/2004 paredzētajiem noteikumiem par iespējām iepazīties ar dokumentiem tiktu liegta lietderīgā iedarbība.

³⁴ Prasītāja apstrīd šī personas, kas iestājusies lietā, ievada apsvēruma pamatotību.

Vispārējās tiesas vērtējums

³⁵ Saskaņā ar Reglamenta 113. pantu Vispārējā tiesa jebkurā brīdī pēc savas ierosmes var lemt par to, vai pastāv kāds absolūts šķērslis tiesas procesam, pie kuriem pieder personas, kas iestājusies lietā, izvirzīta argumenta pieņemamība.

- 36 Saskaņā ar Tiesas Statūtu 40. panta ceturto daļu, kas Vispārējai tiesai ir piemērojama saskaņā ar minēto statūtu 53. pantu, pieteikumā par iestāšanos lietā iekļautie argumenti drīkst tikai pamatot viena lietas dalībnieka prasījumu. Turklāt saskaņā ar Reglamenta 116. panta 3. punktu persona, kas iestājas lietā, pieņem lietu tādu, kāda tā ir iestāšanās laikā. Kaut arī šīs normas neliedz personai, kas iestājusies lietā, izteikt argumentus, kuri atšķiras no tiem, ko ir izteicis lietas dalībnieks, kuru tā atbalsta, šie argumenti tomēr nedrīkst mainīt strīda robežas un iestāšanās lietā mērķim joprojām ir jābūt atbalstīt lietas dalībnieka prasījumus.
- 37 Šajā lietā galvenie lietas dalībnieki nav izvirzījuši argumentu par ekskluzīvu apvienošanās kontroles jomā paredzēto noteikumu par iepazīšanos ar lietas materiāliem piemērošanu. Šis arguments, pieņemot, ka Vispārējā tiesa to varētu akceptēt, nozīmētu, ka apstrīdētais lēmums būtu atceļams tāpēc, ka tas ir kļūdaini pieņemts saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001, nevis, kā tam būtu bijis jābūt, saskaņā ar attiecīgajiem apvienošanās kontroles jomā paredzētajiem noteikumiem par iepazīšanos ar lietas materiāliem. Tāpēc ar to netiek atbalstīts Komisijas prasījums noraidīt prasību par tiesību akta atcelšanu.
- 38 Tādējādi personas, kas iestājusies lietā, ievadā izvirzītais arguments par ekskluzīvu apvienošanās kontroles jomā paredzēto noteikumu par iepazīšanos ar lietas materiāliem piemērošanu ir noraidāms kā nepieņemams.

3. Par lietas būtību

- 39 Prasītāja prasības pamatojumā izvirza četrus pamatus — lūgumā iepazīties ar dokumentiem minēto dokumentu konkrētas un individuālas pārbaudes neveikšana,

Komisijas pieļauta acīmredzama kļūda Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. un 3. punktā paredzēto izņēmumu piemērošanā, tiesību iepazīties vismaz ar daļu no lūgtajiem dokumentiem neatzišana un samērīguma principa pārkāpums tāpēc, ka izvirzītie izņēmumi netika līdzsvaroti ar prioritārām sabiedrības interesēm, kas pamatoja lūgto dokumentu izpaušanu.

40 Tā kā pirmais un otrais pamats ir cieši saistīti, tie ir jāizskata kopā.

Par pirmo un otro pamatu par minēto dokumentu konkrētas un individuālas pārbaudes neveikšanu un Komisijas pieļautu acīmredzamu kļūdu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. un 3. punktā paredzēto izņēmumu piemērošanā

41 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pārbaudei, kas ir jāveic, lai izskatītu lūgumu sniegt iespēju iepazīties ar dokumentiem, ir jābūt konkrētai. Pirmkārt, ar to vien, ka dokuments ir saistīts ar interesēm, kuras aizsargā izņēmums, nepietiek, lai attaisnotu šī izņēmuma piemērošanu (Pirmās instances tiesas 2005. gada 26. aprīļa spriedums apvienotajās lietās T-110/03, T-150/03 un T-405/03 *Sison/Padome*, Krājums, II-1429. lpp., 75. punkts, un 2006. gada 6. jūlija spriedums apvienotajās lietās T-391/03 un T-70/04 *Franchet un Byk/Komisija*, Krājums, II-2023. lpp., 115. punkts). Šādu piemērošanu principā var pamatot tikai tad, ja iestāde ir iepriekš novērtējusi, pirmkārt, vai iespēja iepazīties ar dokumentu var konkrēti un faktiski apdraudēt aizsargātas intereses, un, otrkārt, Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. un 3. punktā paredzētajos gadījumos — vai nepastāv prioritāras sabiedrības intereses, kas pamato konkrētā dokumenta izpaušanu. Turklāt riskam, ka tiks apdraudētas aizsargātas intereses, ir jābūt saprātīgi paredzamam, nevis tikai hipotētiskam. Tādējādi iestādei, lai piemērotu izņēmumu, ir jāveic konkrēta pārbaude un tā ir jāatspoguļo lēmuma pamatojumā (Pirmās instances tiesas 2005. gada 13. aprīļa spriedums lietā T-2/03 *Verein für Konsumenteninformation/Komisija*, Krājums, II-1121. lpp.; turpmāk tekstā — “spriedums lietā

VKI, 69. punkts, un iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Franchet un Byk*/Komisija, 115. punkts).

- 42 Šī konkrētā pārbaude ir jāveic saistībā ar katru lūgumā norādīto dokumentu. No Regulas Nr. 1049/2001 izriet, ka visi tās 4. panta 1.–3. punktā minētie izņēmumi ir piemērojami “dokumentam” (iepriekš 41. punktā minētais spriedums lietā *VKI*, 70. punkts, un iepriekš 41. punktā minētais spriedums apvienotajās lietās *Franchet un Byk*/Komisija, 116. punkts). Turklāt attiecībā uz šo izņēmumu piemērošanu *ratione temporis* šīs regulas 4. panta 7. punktā ir paredzēts, ka izņēmumi ir spēkā tik ilgi, kamēr šāda aizsardzība ir pamatota, ņemot vērā “dokumenta saturu”.
- 43 No tā izriet, ka konkrēta un individuāla pārbaude katrā ziņā ir vajadzīga tādēļ, ka, pat ja ir skaidrs, ka lūgums dot iespēju iepazīties ar dokumentiem attiecas uz dokumentiem, kuriem ir piemērojams izņēmums, vienīgi šāda pārbaude ļauj iestādei izvērtēt iespēju ļaut prasītājam daļēji iepazīties ar dokumentiem atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktam (iepriekš 41. punktā minētais spriedums lietā *VKI*, 73. punkts, un iepriekš 41. punktā minētais spriedums apvienotajās lietās *Franchet un Byk*/Komisija, 117. punkts). Piemērojot šo regulu, Vispārējā tiesa turklāt jau ir atzinusi par principā nepietiekamu dokumenta izvērtēšanu, kas veikta saistībā ar kategoriju, nevis konkrēto šajos dokumentos ietvertu informāciju, jo iestādes veicamajai pārbaudei ir jāļauj tai konkrēti izvērtēt, vai izvirzītais izņēmums patiešām ir piemērojams visai minētajos dokumentos ietvertajai informācijai (iepriekš 41. punktā minētais spriedums lietā *VKI*, 74. un 76. punkts).
- 44 Iestādes pienākums veikt lūgumā sniegt iespēju iepazīties ar dokumentiem minēto dokumentu satura konkrētu un individuālu izvērtēšanu ir principiāls risinājums (iepriekš 41. punktā minētais spriedums lietā *VKI*, 74. un 75. punkts), kas piemērojams

visiem Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1.–3. punktā minētajiem izņēmumiem neatkarīgi no jomas, uz kuru attiecas prasītie dokumenti.

45 Šis principiālais risinājums tomēr nenozīmē, ka šāda pārbaude būtu jāveic jebkuros apstākļos. Tā kā iestādei principā, atbildot uz atbilstoši Regulai Nr. 1049/2001 iesniegtu lūgumu sniegt iespēju iepazīties ar dokumentiem, veicamās konkrētās un individuālās pārbaudes mērķis ir, pirmkārt, ļaut attiecīgajai iestādei izvērtēt, kādos gadījumos tiesībām iepazīties ar dokumentiem ir piemērojams izņēmums, un, otrkārt, izvērtēt iespēju daļēji iepazīties ar dokumentiem, minētā pārbaude var arī nebūt vajadzīga, ja no lietas īpašajiem apstākļiem ir acīmredzams, ka šāda iepazīšanās ir jāatsaka vai, tieši otrādi, jānodrošina. Tā tas it īpaši varētu būt, ja noteiktiem dokumentiem acīmredzami būtu pilnībā piemērojams izņēmums no tiesībām ar tiem iepazīties vai, tieši otrādi, būtu acīmredzams, ka tie ir pilnībā pieejami, vai arī, visbeidzot, Komisija jau būtu veikusi konkrētu un individuālu novērtējumu līdzīgos apstākļos (iepriekš 41. punktā minētais spriedums lietā *VKI*, 75. punkts).

46 Turklāt vispārējais pamatojums, ar ko pamatots atteikums dot iespēju iepazīties ar dokumentiem, kā arī tā īsums un tipveida raksturs var liecināt par to, ka nav veikta konkrēta pārbaude, tikai tad, ja objektīvi var minēt iemeslus, kas pamato atteikumu dot iespēju iepazīties ar katru dokumentu, neizpaužot šī dokumenta saturu vai būtisku informāciju un tādējādi neatņemot izņēmumam galveno mērķi (šajā ziņā skat. iepriekš 41. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *Sison/Padome*, 84. punkts; pēc analogijas par 1993. gada uzvedības kodeksu skat. Pirmās instances tiesas 1997. gada 5. marta spriedumu lietā *T-105/95 WWF UK/Komisija*, *Recueil*, II-313. lpp., 65. punkts). Kā ir precizējusi Tiesa, tas, ka iestādes nedrīkst minēt informāciju, kas varētu netieši kaitēt interesēm, kuras aizsargā šie izņēmumi, ir īpaši uzsvērts Regulas Nr. 1049/2001 9. panta 4. punktā un 11. panta 2. punktā (Tiesas 2007. gada 1. februāra spriedums lietā *C-266/05 P Sison/Padome*, Krājums, I-1233. lpp., 83. punkts).

- 47 Visbeidzot, vienas kategorijas dokumentiem var piemērot vienu un to pašu pamatojumu, un tas tā it īpaši ir gadījumā, ja tie ietver viena veida informāciju. Turpinājumā Vispārējai tiesai ir jāpārbauda, vai izvirzītais izņēmums acīmredzami un pilnībā attiecas uz šīs kategorijas dokumentiem.

Par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu saistībā ar izmeklēšanas un revīzijas darbību aizsardzību

— Lietas dalībnieku argumenti

- 48 Prasītāja apgalvo, ka Komisijas pieeja ir bijusi abstrakta un vispārīga, jo tā nav veikusi konkrētu un individuālu pārbaudi, lai noskaidrotu, vai visu lūgto dokumentu paziņošana tiešām apdraudētu ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu aizsargātās intereses.
- 49 Tā apliecina, ka Komisijas rūpes saglabāt uzticību attiecībās ar ieinteresētajām personām apvienošanās kontroles procesā ir sekundāras, jo šīm personām ir likumā noteikts pienākums paziņot Komisijai visus dokumentus, kas tai šajā ziņā ir vajadzīgi.

- 50 Komisijas apgalvotais risks apdraudēt izmeklēšanas darbību mērķa aizsardzību katrā ziņā esot pavisam hipotētisks, un tas nav pietiekami, lai pamatotu atteikumu dot iespēju iepazīties ar dokumentiem. Komisija nevarot pierādīt šāda riska pastāvēšanu, jo lielākā daļa no lūgtajiem dokumentiem attiecoties uz strikti juridiskiem jautājumiem, it īpaši Regulas Nr. 4064/89 3. panta 5. punkta a) apakšpunkta piemērošanu, nevis konkurences analīzes jautājumiem, kas esot vienīgie, kas var apdraudēt Komisijas izmeklēšanas darbību mērķi, ja darbība tiktu izvērtēta no jauna apvienošanās kontroles aspektā.
- 51 Turklāt attiecīgie uzņēmumi Komisijai dokumentus bija iesnieguši pirms paziņojuma par apvienošanos, tātad ārpus oficiālā izmeklēšanas procesa.
- 52 Komisija apgalvo, ka tā ir konkrēti un individuāli pārbaudījusi visus dokumentus, par ko liecinot tas, ka tie visi ir skaidri identificēti un numurēti, izņemot šī sprieduma 1. punkta d) apakšpunktā minētos dokumentus, gan apstrīdētajam lēmumam pievienotajā sarakstā, gan pašā lēmumā, ievērojot uz tiem attiecošos izņēmumus. Tikai pēc šādas pārbaudes Komisija esot varējusi prasītājam paziņot tās 2004. gada 5. februāra vēstuli, ar kuru apstiprināts pilnvarnieks un atsevišķo aktīvu daļu pārvaldītājs un kura atbilst šī sprieduma 2. punkta a) un e) apakšpunktā minētajiem dokumentiem.
- 53 No apstrīdētā lēmuma pamatojuma izrietot veiktās pārbaudes individuālais, konkrētais un padziļinātais raksturs. Tikai rūpīga un individuāla pārbaude esot varējusi ļaut noteikt, piemēram, ka šī sprieduma 1. punkta h) apakšpunktā minētie dokumenti jau bija minēti šī punkta c) apakšpunktā vai ka šī sprieduma 2. punkta e) apakšpunktā minētais dokuments bija tas pats, kas bija minēts šī punkta a) apakšpunktā.

- 54 Komisija apgalvo, ka individuāls pamatojums būtu apdraudējis ar attiecīgo izņēmumu aizsargātās intereses un ka judikatūrā ir atzīts, ka detalizēts pamatojums ar dokumenta saturu var atklāt informāciju, kas ir aizsargāta ar Regulā Nr. 1049/2001 paredzētajiem izņēmumiem.
- 55 Runājot par šī sprieduma 1. punkta d) apakšpunktā minētajiem dokumentiem, tas ir, visu Komisijas un *Lagardère* saraksti no 2002. gada septembra līdz paziņojumam par apvienošanu, Komisija apgalvo, ka konkrēta un individuāla pārbaude neesot vajadzīga, ja ir skaidrs, ka attiecīgie dokumenti ir vai nav izpaužami. Minētie dokumenti šajā lietā skaidri pieder pie šādas kategorijas, ņemot vērā to kopīgās raksturiezīmes.
- 56 Visu attiecīgo dokumentu konkrēta un individuāla pārbaude, kā arī visu šī sprieduma 1. punkta d) apakšpunktā minēto dokumentu īsa pārbaude tādējādi esot pierādījušas, ka uz visiem dokumentiem attiecās 4. panta 2. punkta otrajā ievilkumā paredzētais izņēmums par izmeklēšanas darbību aizsardzību un ka uz zināmiem dokumentiem turklāt pilnībā vai daļēji attiecās citi izņēmumi.
- 57 Komisija uzsver, ka izmeklēšanu, kaut gan tās norise ir beigusies, nevar uzskatīt par pabeigtu, jo ir celta tā prasība atcelt lēmumu par saderību, kas tiek izskatīta Vispārējā tiesā, un tā atcelšanas gadījumā izmeklēšana būs jāatsāk. To dokumentu izpaušana, ar kuriem šī iemesla dēļ tika liegta iepazīšanās, Komisiju pakļautu ārējai ietekmei, kas tai liegtu pareizi veikt izmeklēšanu procesa atsākšanas gadījumā.

58 Komisija apstrīd prasītājas argumentu, ka uzticībai Komisijas attiecībās ar tirgus dalībniekiem apvienošanās kontroles ietvaros neesot nozīmes, ņemot vērā, ka pēdējiem ir likumā noteikts pienākums sniegt Komisijai visu informāciju, kas tai var noderēt izmeklēšanā. Tā uzsver, ka likumā noteiktu pienākumu var izpildīt dažādi un ka izmeklēšana var būt daudz efektīvāka, ja uzņēmumi nevis tikai izpilda minimālos pienākumus, bet gan labprātīgi sadarbojas. Attiecīgās personas neparedz, ka Komisija savāktu informāciju izmantos citiem mērķiem, nevis tikai tiem, kuriem tā ir paziņota, jo tas būtu pretrunā Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulas (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV L 24, 1. lpp.) 17. panta 1. punktam. Apgalvotais risks, ko šai uzticībai varētu radīt attiecīgo uzņēmumu sniegtās informācijas izpaušana trešām personām, tāpēc neesot tikai hipotētisks. Komisija šo risku ilustrē, citējot kāda advokātu biroja publikāciju, kurā ir minēts risks, ka Komisija vēlāk varētu izpaust apvienošanās darījuma ietvaros paziņoto informāciju.

59 Komisija atgādina, ka judikatūrā ir prasīts, lai risks apdraudēt aizsargātas intereses būtu saprātīgi paredzams, nevis ka būtu jāsniedz noteikti un precīzi pierādījumi par šo risku. Tā apgalvo, ka tam, ka minētie dokumenti bija nodoti pirms paziņojuma par apvienošanos, nav nozīmes, jo ar attiecīgo izņēmumu aizsargātas intereses ir izmeklēšanas mērķa nodrošināšana, nevis tikai pašas izmeklēšanas nodrošināšana, kas aptver tikai oficiālās stadijas. Komisija esot uzsvērusi pirms minētā paziņojuma notikušas sarakstes strikti konfidenciālo raksturu dokumentā ar nosaukumu “Labākā prakse Kopienų apvienošanās kontroles procesu veikšanā”, un tās izpaušanā netiktu īstenots konfidencialitātes pienākums, kas tai ir paredzēts saskaņā ar Regulu Nr. 139/2004 un EKL 287. pantu.

- 60 Persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka, ja apvienošanās kontroles jomā piemērojamos tiesību aktos un Regulā Nr. 1049/2001 paredzētie noteikumi par iepazīšanos ar lietas materiāliem ir jāpiemēro vienlaikus tāpēc, ka šiem tiesību aktiem ir dažādi mērķi, esot jāraugās, lai apvienošanās kontroles jomā paredzētajiem noteikumiem par iepazīšanos ar lietas materiāliem netiktu atņemta būtība, nepareizi piemērojot Regulu Nr. 1049/2001. Tā apgalvo, ka uzņēmumu pirms oficiālā paziņojuma par apvienošanās darījumu sniegtajai informācijai ir jātiek aizsargātai tāpat kā tai, kas ir sniegta oficiālā procesa laikā, kuras sagatavošanai tā kalpo. Citādāks risinājums smagi apdraudētu tiesisko paļāvību, kas uzņēmumiem varētu būt, pamatojoties uz Komisijas praksi aicināt izveidot kontaktus pirms šī oficiālā paziņojuma.
- 61 Persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka judikatūrā ir atzīts, ka sabiedrības interesēm panākt dokumenta paziņošanu saskaņā ar pārskatāmības principu nav tāda pati nozīme saistībā ar dokumentu, kas attiecas uz administratīvu procesu, kurā ir jāpiemēro apvienošanās kontroli regulējoši noteikumi vai konkurences tiesības vispār, kā saistībā ar tāda procesa dokumentu, kurā Kopienu iestāde darbojas kā likumdevēja. Tā pamatojas uz Regulas Nr. 1049/2001 preambulas 6. apsvērumu, saskaņā ar kuru ir jānodrošina plašāka iepazīšanās ar dokumentiem gadījumos, kad iestādes darbojas kā likumdevējas.
- 62 Pārējie personas, kas iestājusies lietā, izvirzītie argumenti būtībā ir līdzīgi Komisijas izvirzītajiem argumentiem.

— Vispārējās tiesas vērtējums

- 63 Saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu iestādes var atteikt iespēju iepazīties ar dokumentu, ja iepazīšanās ar to var kaitēt pārbaūžu, izmeklēšanas un revīziju mērķiem, ja vien iepazīšanās ar to nav pamatota ar prioritārām sabiedrības interesēm.
- 64 Komisija apstrīdētajā lēmumā uzskatīja, ka uz visiem apstrīdētajiem dokumentiem attiecās Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzētais izņēmums saistībā ar izmeklēšanas darbību aizsardzību.
- 65 Jāuzsver, ka attiecīgajai iestādei, piemērojot šī sprieduma 41.–47. punktā minētos principus, ir jāpārbauda, pirmkārt, vai lūgumā iepazīties ar dokumentiem minētajam dokumentam nav piemērojams kāds no Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā minētajiem izņēmumiem un, otrkārt, vai šī dokumenta izpaušana konkrēti un faktiski neapdraud aizsargātas intereses, un, treškārt, vai apstiprinošas atbildes gadījumā aizsardzība nav vajadzīga visam dokumentam (Pirmās instances tiesas 2008. gada 30. janvāra spriedums lietā T-380/04 *Terezakis*/Komisija, Krājumā nav publicēts, 88. punkts).
- 66 Vispirms ir jāpārbauda, vai Komisija ir pamatoti uzskatījusi, ka visi dokumenti, ar kuriem ir lūgts iepazīties, bija saistīti ar izmeklēšanas darbībām. Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka zināmus lūgumā iepazīties ar dokumentiem norādītus dokumentus attiecīgie uzņēmumi bija iesnieguši pirms paziņojuma par apvienošanas, nesaistīti ar jebkādu Regulā Nr. 4064/89 paredzētu oficiālu izmeklēšanu.

- 67 Pirms 2003. gada 14. aprīļa paziņotie dokumenti tika paziņoti neoficiālā procesā, sauktā par “pirms paziņojuma procesu”. Kaut gan šis dokumentu iesniegšanas laikā norisošais process ir neoficiāls, jāuzskata, ka šie dokumenti attiecas uz Komisijas veikto izmeklēšanu sakarā ar apvienošanās kontroli. Tie tika ietverti Komisijas apstrīdētā procesa izmeklēšanas lietas materiālos, kā ir norādīts ĢD “Konkurence” ģenerāldirektora 2005. gada 14. februāra vēstulē, kurā šie dokumenti un apstrīdētais lēmums, kurā ir precizēts, ka visi lūgtie dokumenti “ir sarakstīti vai saņemti [apstrīdētā procesa] vešanas laikā”, ir identificēti kā daļa no šiem lietas materiāliem. No tā izriet, ka visi lūgtie dokumenti tiešām attiecas uz izmeklēšanas darbību.
- 68 Tomēr ar to vien, ka dokuments attiecas uz izmeklēšanas darbību, nepietiek, lai pamatotu norādītā izņēmuma piemērošanu. Saskaņā ar judikatūru jebkurš izņēmums no tiesībām iepazīties ar Komisijas dokumentiem ir interpretējams un piemērojams šauri (Tiesas 2007. gada 18. decembra spriedums lietā C-64/05 P Zviedrija/Komisija, Krājums, I-11389. lpp., 66. punkts, un 2008. gada 11. jūlija spriedums apvienotajās lietās C-39/05 P un C-52/05 P Zviedrija un *Turco*/Padome, Krājums, I-4723. lpp.; turpmāk tekstā — “spriedums lietā *Turco*”, 36. punkts; iepriekš 41. punktā minētais spriedums apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk*/Komisija, 84. punkts).
- 69 Par minēto izņēmumu piemērošanu laikā (*ratione temporis*) Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 7. punktā arī ir paredzēts, ka minētās regulas 1.–3. punktā noteiktie izņēmumi ir spēkā tik ilgi, kamēr šāda aizsardzība ir pamatota, “ņemot vērā dokumenta saturu”.
- 70 Tāpēc ir jānoskaidro, vai izņēmums saistībā ar izmeklēšanas darbību aizsardzību vēl bija piemērojams *ratione temporis*, kaut gan attiecīgā izmeklēšana bija beigusies ar divu Komisijas lēmumu — lēmuma par saderību un lēmuma par

apstiprināšanu — pieņemšanu, kuri vēl nebija galīgi, ņemot vērā abas Vispārējā tiesā celtās prasības tos atcelt (lieta T-279/04 un lieta T-452/04).

- 71 Nav apstrīdēts, ka Komisijas apvienošanās kontroles ietvaros veiktā izmeklēšana, kuras beigās 2004. gada 7. janvārī tika pieņemts lēmums par saderību un 2004. gada 30. jūlijā — lēmums par apstiprināšanu, apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datumā 2005. gada 7. aprīlī bija beigusies. Komisija tomēr apgalvo, ka lēmuma par saderību atcelšanas gadījumā tai būšot jāpieņem jauns lēmums un tādējādi jāatsāk izmeklēšana un ka šis izmeklēšanas mērķis tiktu skaidri apdraudēts, ja tiktu publiskoti attiecīgajā kontroles procesā sarakstītie vai saņemtie dokumenti.
- 72 Saskaņā ar judikatūru Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešais ievilkums ir interpretējams tā, ka šī norma, kuras mērķis ir aizsargāt “pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas darbību mērķus”, ir piemērojama tikai tad, ja attiecīgo dokumentu izpaušana varētu apdraudēt šo darbību veikšanu (iepriekš 41. punktā minētais spriedums apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk/Komisija*, 109. punkts).
- 73 Protams, uz dažādiem izmeklēšanas vai pārbaudes aktiem joprojām var attiekties izņēmums saistībā ar pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas darbību aizsardzību, ja izmeklēšanas vai pārbaudes darbības turpinās, pat ja konkrēta izmeklēšana vai pārbaude, kurā ir sagatavots ziņojums, ar kuru ir lūgta iespēja iepazīties, ir pabeigta (skat. iepriekš 41. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk/Komisija*, 110. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 74 Tomēr atzīt, ka uz dažādiem dokumentiem, kas ir saistīti ar pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas darbībām, attiecas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzētais izņēmums, jo nav pabeigtas turpmākās šo procesu rezultātā veicamās darbības, nozīmētu, ka iespēja iepazīties ar minētajiem dokumentiem tiktu

pakļauta nedrošam, nākotnes un, iespējams, tālam notikumam, kas ir atkarīgs no dažādu iestāžu rīcības ātruma un rūpības (iepriekš 41. punktā minētais spriedums apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk*/Komisija, 111. punkts).

- 75 Šāds risinājums būtu pretrunā mērķim garantēt sabiedrībai iespēju iepazīties ar iestāžu dokumentiem, lai nodrošinātu pilsoņiem iespēju efektīvāk kontrolēt publiskās varas īstenošanas likumību (šajā ziņā skat. iepriekš 41. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk*/Komisija, 112. punkts).
- 76 Šajā lietā atzīt, ka uz lūgtajiem dokumentiem joprojām attiecas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzētais izņēmums, jo pēc attiecīgās izmeklēšanas pieņemtie lēmumi par saderību un par apstiprināšanu nav galīgi, tas ir, kamēr Vispārējā tiesa un eventuāli Tiesa nav noraidījušas tajās par tiem celtās prasības vai to atcelšanas gadījumā Komisija nav pieņēmusi jaunus lēmumus, nozīmētu, ka iespēja iepazīties ar šiem dokumentiem tiktu pakļauta nedrošam, nākotnes un, iespējams, tālam notikumam.
- 77 No iepriekš minētā izriet, ka lūgtajiem dokumentiem kopš apstrīdētā lēmuma pieņemšanas vairs nebija piemērojams izņēmums saistībā ar izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību.
- 78 Jānorāda, ka, pat pieņemot, ka lūgtajiem dokumentiem būtu piemērojams izņēmums saistībā ar izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību, no apstrīdētā lēmuma pamatojuma nekādā veidā neizriet, ka Komisija būtu veikusi konkrētu un individuālu lūgto dokumentu pārbaudi.

- 79 Lai pamatotu atteikumu izpaust lūgtos dokumentus, Komisija vispirms apstrīdētajā lēmumā min tādas izmeklēšanas mērķa apdraudējumu, kas tai būtu jāatsāk lēmuma par saderību atcelšanas gadījumā, ja šajā stadijā tiktu publiskoti dokumenti, kas ir sarakstīti vai saņemti kontroles procesā, kas noslēdzās ar šī lēmuma pieņemšanu.
- 80 Turpinājumā Komisija apstrīdētajā lēmumā apstiprina, ka vispār tai apvienošanās kontroles procesā sniegtās informācijas izpaušana kaitētu uzticībai un sadarbībai, kas valda attiecībās starp to un ieinteresētajām personām un kas ir nepieciešama, lai tai ļautu savākt visu informāciju, kas tai ir vajadzīga, lai veiktu šādu izmeklēšanu un pieņemtu ar faktiem pamatotus lēmumus.
- 81 Visbeidzot, Komisija norāda, ka visi minētie dokumenti ietver informāciju par attiecīgo uzņēmumu komerciālo stratēģiju, tās komentārus un pieprasījumus vai uzņēmumu atbildes par tās izteiktajiem viedokļiem.
- 82 Šādi apgalvojumi ir pārāk neskaidri un vispārīgi, kā arī nav pamatoti ne ar vienu lietas faktu. Tādu pašu pamatojumu varētu attiecināt uz visiem jebkuras apvienošanās kontroles procesa dokumentiem, jo Komisijas sniegtais abstraktais un vispārīgais pamatojums neattiecas uz attiecīgo dokumentu saturu.
- 83 Komisijas arguments, ka, pirmkārt, individuāls pamatojums varētu apdraudēt aizsargātas intereses un, otrkārt, detalizēts pamatojums ar dokumenta saturu varētu izpaust ar kādu no Regulā Nr. 1049/2001 paredzētajiem izņēmumiem aizsargātu informāciju, ir noraidāms. Komisija varēja attiecībā uz katru attiecīgo dokumentu norādīt un

paskaidrot, kāpēc uz to daļēji vai pilnībā attiecas izņēmums saistībā ar izmeklēšanas darbību aizsardzību, neatņemot izņēmumam būtību un nekaitējot tādas informācijas konfidencialitātei, kurai šī izņēmuma dēļ ir jāpaliek slepenai.

84 Turklāt jānorāda, ka ne ar lūgto dokumentu detalizēta saraksta izveidi, ne šo dokumentu sadalīšanu starp dažādiem Komisijas, lai pamatotu iespējas iepazīties ar dokumentiem atteikumu, izvirzītiem izņēmumiem, ne arī sniegtu iespēju iepazīties ar zināmiem dokumentiem vien nepietiek, lai pierādītu, ka ir veikta konkrēta un individuāla to dokumentu pārbaude, ar kuriem tika atteikta iespēja iepazīties.

85 Runājot par šī sprieduma 1. punkta d) apakšpunktā minētajiem dokumentiem, tas ir, visu Komisijas un *Lagardère* saraksti no 2002. gada septembra līdz paziņojumam par apvienošanu, Komisija apgalvo, ka konkrēta un individuāla pārbaude nav vajadzīga, ja ir skaidrs, vai attiecīgie dokumenti ir vai nav izpaužami.

86 Kā uzsvērts šī sprieduma 45. punktā, judikatūrā tiešām ir atzīts, ka konkrēta un individuāla pārbaude var nebūt vajadzīga, ja ir acīmredzams, ka iepazīšanās ar dokumentiem ir jāatsaka vai, tieši otrādi, jānodrošina. Tomēr šajā lietā tas tā nav. Saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 2. panta 3. punktu tiesību normas par sabiedrības iespējām iepazīties ar Komisijas dokumentiem attiecas uz visiem šīs iestādes rīcībā esošiem dokumentiem, proti, uz visiem dokumentiem, ko tā ir izdevusi vai saņēmusi un kuri ir tās rīcībā, par jebkuru Eiropas Savienības darbības jomu. Tāpēc nevar piekrist, ka apvienošanās jomā sarakste starp Komisiju un ieinteresētajām personām būtu jāuzskata

par tādu, uz kuru acīmredzami attiecas izņēmums saistībā ar izmeklēšanas darbību aizsardzību. Ja šis izņēmums vajadzības gadījumā ir piemērojams zināmiem Komisijas sarakstītiem vai tai paziņotiem dokumentiem, tas tā obligāti nav attiecībā uz visiem dokumentiem vai uz šiem dokumentiem pilnībā. Komisijai ir vismaz par to jāpārliciecinās, konkrēti un faktiski veicot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto katra dokumenta pārbaudi.

87 Komisijas arguments, ka tai apvienošanās kontroles procesā sniegtās informācijas izpaušana vispār kaitēs uzticībai un sadarbībai tās attiecībās ar ieinteresētajām personām, arī ir jānoraida. Šādi apsvērumi arī ir pārāk neskaidri un vispārīgi, lai pierādītu, ka pastāv reāls, saprātīgi paredzams, nevis tikai hipotētisks risks apdraudēt attiecīgās aizsargātās intereses. Pārbaude, kas ir jāveic iestādei, lai piemērotu izņēmumu, ir jātiek veiktai konkrēti un tai ir jāizriet no lēmuma pamatojuma (iepriekš 41. punktā minētais spriedums lietā *VKI*, 69. punkts, un iepriekš 41. punktā minētais spriedums apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk/Komisija*, 115. punkts). Šajā lietā Komisija ir *in abstracto* izteikusies par apdraudējumu, ko attiecīgo dokumentu izpaušana varētu radīt tās izmeklēšanas darbībai, un nav juridiskā ziņā pietiekami pierādījusi, ka šo dokumentu izpaušana varētu konkrēti un faktiski apdraudēt izmeklēšanas darbību mērķa aizsardzību.

88 Protams, Komisija ir mēģinājusi ilustrēt šo risku, aizstāvības rakstā atsaucoties uz advokātu biroja publikāciju, kurā pēc iepriekš 41. punktā minētā sprieduma lietā *VKI* uzņēmumi, par kuriem Komisija veic izmeklēšanu, ir aicināti būt piesardzīgi, sniedzot Komisijai informāciju, ņemot vērā risku, ka tā vēlāk var tikt izpausta saskaņā ar tiesībām iepazīties ar dokumentiem. Papildus tam, ka Komisijas veiktās izmeklēšanas konkrētajam raksturam ir jāizriet no lēmuma pamatojuma, nevis no tās rakstveida iesniegumiem Vispārējā tiesā, šis fakts vien nepierāda, ka Komisijas apgalvotais risks būtu saprātīgi paredzams, nevis tikai hipotētisks. Lai cik piesardzīgi atbilstoši

personīgiem iemesliem nerīkotos attiecīgie uzņēmumi, tie nevar atbrīvoties no tiesiskajā regulējumā paredzētā pienākuma sniegt Komisijas apvienošanās kontrolē lūgto informāciju.

- ⁸⁹ Komisijas arguments, pamatojoties uz Regulas Nr. 139/2004 17. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru “informāciju, kas iegūta, piemērojot šo regulu, izmanto tikai attiecīgā pieprasījuma, izmeklēšanas vai noklausīšanās mērķiem”, arī nav pārliecinošs. Šī tiesību norma, kuras formulējums būtībā Komisijas minētajā versijā vai tajā, kas ir piemērojama šajā lietā, ir līdzīgs Regulai Nr. 4064/89, attiecas uz veidu, kā Komisija var izmantot sniegto informāciju, un tā neregulē Regulā Nr. 1049/2001 nodrošināto iepazīšanos ar dokumentiem. To nevar interpretēt kā šķērsli EKL 255. pantā un Regulā Nr. 1049/2001 garantēto tiesību iepazīties ar dokumentiem izmantošanai. Turklāt tā ir jāinterpretē Regulas Nr. 139/2004 17. panta 2. punkta kontekstā, ar kuru ir izslēgta tikai tādas informācijas izpaušana, “kas ir tāda, uz kuru attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums”. Uzņēmumiem, kas paziņo informāciju, tādējādi ir jārēķinās ar to, ka savāktā informācija, uz kuru neattiecas dienesta noslēpums, var tikt izpausta.
- ⁹⁰ Saskaņā ar judikatūru, ja sabiedrībai ir tiesības iepazīties ar dokumentiem, kas ietver noteiktu informāciju, šī informācija nav uzskatāma par tādu, uz kuru tās rakstura dēļ attiecas dienesta noslēpums (Pirmās instances tiesas 2006. gada 30. maija spriedums lietā T-198/03 *Bank Austria Creditanstalt*/Komisija, Krājums, II-1429. lpp., 74. punkts). Dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums tāpēc nav tik liels, lai tas varētu pamatot vispārīgu un abstraktu atteikumu iepazīties ar dokumentiem, kas ir iesniegti saistībā ar paziņojumu par apvienošanos. Protams, ne EKL 287. pantā, ne Regulā Nr. 4064/89 un Regulā Nr. 139/2004 nav pilnībā aprakstīts, uz kādu informāciju tās rakstura dēļ attiecas dienesta noslēpums. Tomēr no šo regulu 17. panta 2. punkta formulējuma izriet, ka ne uz visu savāktu informāciju obligāti attiecas dienesta noslēpums. Tāpēc informācijas konfidencialā rakstura novērtējumam ir vajadzīga leģitīmo interešu, kas liedz tās izpaušanu, no vienas puses, un vispārējo interešu, proti,

lai Kopienu iestāžu darbību norisē tiktu pēc iespējas vislielākajā mērā ievērots atklātības princips, no otras puses, līdzsvarošana (šajā ziņā skat. iepriekš minēto Pirmās instances tiesas spriedumu lietā *Bank Austria Creditanstalt/Komisija*, 71. punkts, un 2007. gada 12. oktobra spriedumu lietā T-474/04 *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Komisija*, Krājums, II-4225. lpp., 63.–66. punkts).

- ⁹¹ Veicot konkrētu un individuālu lūgto dokumentu pārbaudi saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu, Komisija tādējādi var nodrošināt apvienošanās jomā piemērojamo tiesību normu lietderīgo iedarbību pilnīgā saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001. No tā izriet, ka no EKL 287. panta un Regulas Nr. 4064/89 un Regulas Nr. 139/2004 17. panta izrietošais dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums nevar Komisiju atbrīvot no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā prasītās visu attiecīgo dokumentu konkrētas pārbaudes.
- ⁹² Visbeidzot, Komisija atbildē uz repliku apgalvo, ka attiecīgo uzņēmumu pirms paziņojuma par apvienošanos iesniegto dokumentu izpaušana pārkāptu konfidencialitātes pienākumus, kas tai ir saskaņā ar EKL 287. pantu un Regulas Nr. 139/2004 17. pantu, kā arī tās pašas sarakstītu dokumentu ar saukumu "Labākā prakse Kopienu apvienošanās kontroles procesu veikšanā".
- ⁹³ Šis arguments arī ir noraidāms šī sprieduma 90. punktā minēto argumentu dēļ.
- ⁹⁴ No iepriekš minētā izriet, ka ne EKL 287. pants, ne Regulas Nr. 4064/89 un Regulas Nr. 139/2004 17. pants nevar liegt izpaust dokumentu, uz kuru neattiecas neviens no Regulā Nr. 1049/2001 paredzētajiem izņēmumiem.

95 Tas tāpat *a fortiori* ir attiecībā uz norādēm, kas ir sniegtas Komisijas sarakstītajā dokumentā ar nosaukumu "Labākā prakse Kopienų apvienošanās kontroles procesu veikšanā". Bez vajadzības izlemt, vai tas ir juridiski saistošs dokuments, un it īpaši noteikt, vai tas ir akts, kas rada tiesiskas sekas, jānorāda, ka šis dokuments, kurš nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī* un kura 2.4. punktā ir skaidri precizēts, ka tas nerada un nemaina tiesības un pienākumus, kas noteikti Eiropas Kopienų dibināšanas līgumā, nevar liegt izpaust dokumentu, ar kuru tiesības iepazīties ir garantētas EKL 255. pantā un Regulā Nr. 1049/2001.

96 Tādējādi nav jāpārbauda, vai uz lūgtajos dokumentos ietvērto informāciju attiecās dienesta noslēpums, papildus apstrīdētā lēmuma likumībai saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001.

97 No visa iepriekš minētā izriet, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atsaot iespēju iepazīties ar lūgtajiem dokumentiem tāpēc, ka uz tiem attiecās Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzētais izņēmums saistībā ar izmeklēšanas un revīzijas darbību aizsardzību, kaut gan uz šiem dokumentiem apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā šis izņēmums vairs neattiecās un katrā ziņā no apstrīdētā lēmuma pamatojuma neizriet, ka būtu veikta konkrēta un individuāla katrā šī dokumenta pārbaude.

98 Apstrīdētais lēmums tāpēc šajā aspektā nav likumīgs.

- 99 Uz visiem apstrīdētajiem dokumentiem, ar kuriem Komisija liedza iespēju iepazīties, tomēr saskaņā ar apstrīdēto lēmumu var attiekties kāds no pārējiem Regulā Nr. 1049/2001 paredzētajiem izņēmumiem no tiesībām iepazīties ar dokumentu. Tāpēc ir jāpārbauda atteikuma izpaust dokumentus likumība tiktāl, ciktāl tas ir pamatots ar komerciālo interešu, Komisijas lēmumu pieņemšanas procesu un juridisku atzinumu aizsardzību.

Par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību

— Lietas dalībnieku argumenti

- 100 Prasītāja apgalvo, ka Komisijas pieeja ir bijusi abstrakta un vispārīga, neveicot konkrētu un individuālu pārbaudi, lai noskaidrotu, vai visu lūgto dokumentu paziņošana tiešām apdraudētu ar šo izņēmumu aizsargātās intereses. Komisija neesot pierādījusi, ka risks apdraudēt aizsargātās intereses būtu pietiekami paredzams, nevis tikai hipotētisks.
- 101 Saskaņā ar prasītājas teikto Komisijai bija jāidentificē un jānošķir komerciālie noslēpumi, kuriem bija piemērojama īpaša aizsardzība, un jāsniedz attiecīgo dokumentu nekonfidenciāla versija. Tā turklāt apstrīd, ka lūgtajos dokumentos var būt daudz slepenas komerciālas informācijas, jo tie lielākoties attiecas uz Regulas Nr. 4064/89 3. panta 5. punkta a) apakšpunkta piemērošanu, proti, uz juridisku, nevis komerciālu jautājumu.

- 102 Prasītāja norāda, ka Komisija nav apspriedusies ar uzņēmumiem, par kuru komerciālajām interesēm ir runa, un ka tā citā lietā, kas tiek izskatīta Vispārējā tiesā, ir iesniegusi zināmus dokumentus, par kuriem tā apgalvo, ka uz tiem attiecas darījumu noslēpums, neminot to autorus.
- 103 Komisija uzsver, ka tā apstrīdētajā lēmumā ir precīzi uzskatījusi dokumentus, uz kuriem attiecas attiecīgais izņēmums, un ir norādījusi tajos ietvertās informācijas veidu, proti, slepena informācija par attiecīgo uzņēmumu komerciālo stratēģiju. Tā esot individuāli un konkrēti pārbaudījusi lūgtos dokumentus, izņemot šī sprieduma 1. punkta d) apakšpunktā minētos dokumentus, kuru īsa pārbaude esot ļāvusi secināt, ka tos nevarēja izpaust, neapdraudot attiecīgo uzņēmumu komerciālās intereses. Tā apgalvo, ka individuāls pamatojums varētu apdraudēt aizsargātas intereses un ka judikatūrā ir atzīts, ka detalizēts pamatojums ar dokumenta saturu varot izpaust aizsargātu informāciju.
- 104 Tai neesot iespējams sniegt lūgto dokumentu nekonfidenciālu versiju un tādējādi dot iespēju daļēji iepazīties ar šiem dokumentiem, jo uz tiem pilnībā attiecoties viens vai vairāki izņēmumi. Attiecīgo uzņēmumu Komisijai sniegtās nekonfidenciālās versijas esot domātas tikai tam, lai ļautu ieinteresētajām personām izmantot to tiesības uz aizstāvību, un tāpēc šī iemesla dēļ vien tos nevarot izpaust sabiedrībai, piemērojot Regulu Nr. 1049/2001. Citādi iespējas iepazīties ar lietas materiāliem jomā apvienotajās kontroles ietvaros paredzētajiem speciālajiem noteikumiem tiktu atņemta jēga.
- 105 Dokumentu saturs attiecoties ne tikai uz tīri juridiskiem jautājumiem, jo runa ir par cesijas līgumu, par šo tēmu veiktu saraksti, līgumu, ar kuru *Natexis* ieguva savā īpašumā *VVIP* kapitāldaļas, pilnvarojumu par *Lagardère* saistību ievērošanas pārbaudi,

Lagardère un *Wendel Investissement* liguma projektu un dokumentiem, kas saistīti ar šo liguma projektu. Visi šie dokumenti ietver attiecīgo uzņēmumu komerciālo stratēģiju. Personas, kas iesniegušas paziņojumu, esot skaidri norādījušas, ka to Komisijai iesniegtie dokumenti ir konfidenciāli. Šī informācija ir nesena, tāpēc nevarot apgalvot, ka tā vairs nav konfidenciāla pagājušā laika dēļ.

¹⁰⁶ Par trešo personu dokumentiem Komisija uzskata, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktu tai nav jāapspriežas ar attiecīgo trešo personu, lai noskaidrotu, vai ir jāpiemēro kāds no izņēmumiem, ja ir skaidrs, vai šo dokumentu drīkst izsniegt vai nē. Šajā gadījumā tas tā esot. Komisija uzsver, ka tā nevarēja apsprieties ar trešām personām par dokumentiem, kuras autore tā ir, jo šāda apspriešanās Regulā Nr. 1049/2001 ir paredzēta tikai trešo personu sarakstītu dokumentu gadījumā.

¹⁰⁷ Lūgto dokumentu paziņošana turklāt esot aizliegta EKL 287. pantā, kurā iestāžu locekļiem un ierēdņiem ir aizliegts izpaust informāciju, uz ko attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumus, kas ietverot darījumu noslēpumus. Šis pienākums neizpaust informāciju, uz kuru attiecas dienesta noslēpums, ir ietverts arī Regulas Nr. 4064/89, kura aizstāta ar Regulu Nr. 139/2004, 17. panta 2. punktā. Šo abu regulu 18. panta 3. punktā iespējai iepazīties ar lietas materiāliem arī ir noteikts nosacījums, ka tiek ievērotas uzņēmumu leģitīmās intereses, ka netiks izpausti to darījumu noslēpumi.

¹⁰⁸ Persona, kas iestājusies lietā, it īpaši apgalvo, ka darījumu noslēpumiem apvienošanās kontroles jomā esot sevišķa aizsardzība saskaņā ar EKL 287. pantu un 2000. gada 7. decembrī Nicā pasludinātās Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (OV C 364, 1. lpp.) 41. pantu, Tiesas un Vispārējās tiesas judikatūru un Regulas Nr. 802/2004 18. panta

1. punktu. Pārējie personas, kas iestājusies lietā, izvirzītie argumenti būtībā ir līdzīgi Komisijas izvirzītajiem argumentiem.

— Vispārējās tiesas vērtējums

- ¹⁰⁹ Saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu iestādes atsaka iespēju iepazīties ar dokumentu, ja tā izpaušana var kaitēt “fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu, tostarp intelektuālā īpašuma, aizsardzībai”.
- ¹¹⁰ Minētās regulas 4. panta 4. punktā ir paredzēts: “Kas attiecas uz trešo personu dokumentiem, iestāde apspriežas ar attiecīgo trešo personu ar mērķi noskaidrot, vai ir jāpiemēro 1. vai 2. punktā paredzētais izņēmums, ja nav skaidrības par to, vai šo dokumentu drīkst izsniegt vai ne.”
- ¹¹¹ Komisija uzskata, ka no apstrīdētajiem dokumentiem uz šī sprieduma 1. punkta d), e) un h) apakšpunktā un šī sprieduma 2. punkta b), c) (daļēji), d), f), g) un i) apakšpunktā minētajiem dokumentiem vismaz daļēji attiecas izņēmums saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību.
- ¹¹² To, kā Komisija ir piemērojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu, lai atteiktu iespēju iepazīties ar lūgtajiem dokumentiem, ir jānovērtē šī sprieduma 65. punktā atgādināto principu aspektā.

- 113 Šajā lietā, pirmkārt, zināmi dokumenti, attiecībā uz kuriem šis izņēmums ir izvirzīts, var ietvert konfidenciālu informāciju, kurai ir piemērojams izņēmums saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību. Faktiski pat to priekšmeta dēļ, kā ir uzsvērts apstrīdētajā lēmumā, šie dokumenti var ietvert informāciju par attiecīgo uzņēmumu komerciālo stratēģiju.
- 114 Otrkārt, ir jāpārbauda, vai tādu dokumentu izpaušana, kam ir piemērojams izņēmums saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību, konkrēti un faktiski apdraudētu aizsargātās intereses.
- 115 Jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru pārbaudei, kas ir jāveic iestādei, lai piemērotu izņēmumu, ir jābūt konkrētai, un tai ir jāizriet no lēmuma pamatojuma.
- 116 Komisija apstrīdētajā lēmumā atteicās izpaust šī sprieduma 111. punktā minētos dokumentus tāpēc, ka tie ietverot slepenu informāciju par attiecīgo uzņēmumu komerciālo stratēģiju. To izpaušana tātad skaidri apdraudot attiecīgo uzņēmumu komerciālās intereses.
- 117 No šī pamatojuma tomēr skaidri neizriet, ka būtu veikta minēto dokumentu konkrēta un individuāla pārbaude. Komisijas sniegtais abstraktais un vispārīgais pamatojums neattiecas uz attiecīgo dokumentu saturu. Tādu pašu pamatojumu varētu attiecināt uz visiem jebkuras apvienošanās kontroles procesa dokumentiem.

- 118 Turklāt nosacījumi, kuros attiecīgā iestāde saskaņā ar judikatūru (iepriekš 41. punktā minētais spriedums lietā *VKI*, 75. punkts) var tikt atbrīvota no konkrētas un individuālas pārbaudes veikšanas, nav izpildīti.
- 119 Faktiski no šī sprieduma 86. punktā veiktā konstatējuma izriet, ka nevar atzīt, ka uz visiem dokumentiem, ar kuriem tika atteikta iespēja iepazīties, piemērojot izņēmumu saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību, acimredzami pilnībā attiektos šis izņēmums.
- 120 Tāpat nevar apgalvot, ka Komisija objektīvi nebija spējīga norādīt iemeslus, kas pamatoja atteikumu iepazīties ar katru dokumentu, neizpaužot šī dokumenta saturu vai tā būtiskos faktus un tāpēc neliedzot izņēmumam mērķa būtību, kas varētu attaisnot pamatojuma vispārīgumu, isumu un tipveida raksturu (iepriekš 46. punktā minētais 2007. gada 1. februāra spriedums lietā *Sison/Padome*, 83. punkts, un iepriekš 41. punktā minētais 2005. gada 26. aprīļa spriedums apvienotajās lietās *Sison/Padome*, 84. punkts; skat. pēc analogijas par 1993. gada uzvedības kodeksu iepriekš 46. punktā minēto spriedumu lietā *WWF UK/Komisija*, 65. punkts).
- 121 Komisija faktiski varēja aprakstīt katra dokumenta saturu un precizēt konfidenciālās informācijas raksturu, to tomēr neatklājot. Pienākums, kas ir uzņēmumiem, kas ir snieguši informāciju Komisijai, norādīt, kuru informāciju tie uzskata par konfidenciālu, un iesniegt paziņoto dokumentu nekonfidenciālu versiju, kurš ir paredzēts Komisijas 1998. gada 1. marta Regulas (EK) Nr. 447/98 par paziņojumiem, termiņiem un uzklauššanu, kas paredzēta Padomes Regulā (EEK) Nr. 4064/89 par kontroli attiecībā uz uzņēmumu koncentrāciju (OV L 61, 1. lpp.), 17. panta 2. punktā, ļauj Komisijai vismaz precīzi formulēt atteikumu dot iespēju iepazīties ar katru dokumentu, neizpaužot tajos ietverto konfidenciālo informāciju.

122 Par to, kāpēc nav izveidots saraksts, identificējot šī sprieduma 1. punkta d) apakšpunktā minētos dokumentus, tas ir, Komisijas un *Lagardère* saraksti, Komisija izvirza argumentu, ka šī sarakste ir ietverta kādās 20 mapēs un tāpēc detalizēta saraksta izveidošana, norādot katru atsevišķu dokumentu, radītu nesamērīgu administratīvu nastu. Tā apstrīdētajā lēmumā norāda, ka ir ņēmusi vērā dokumentu kategoriju kopumā, un rakstveida apsvērumos norāda, ka tai bija atļauts atteikt iespēju iepazīties ar šiem dokumentiem pēc isas pārbaudes, jo uz šiem dokumentiem acīmredzami pilnībā attiecās izņēmums saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību.

123 Šie argumenti ir jānoraida. Kā norādīts šī sprieduma 86. punktā, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 2. panta 3. punktu, tiesību normas par sabiedrības iespējām iepazīties ar Komisijas dokumentiem ir piemērojamas visiem šīs iestādes rīcībā esošiem dokumentiem, tas ir, visiem tās sarakstītiem vai saņemtiem un tās rīcībā esošiem dokumentiem visās Eiropas Savienības darbības jomās. Tāpēc nevar atzīt, ka uz Komisijas un ieinteresēto personu saraksti apvienošanās jomā acīmredzami attiektos izņēmums saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību. Ja šis izņēmums eventuāli ir piemērojams zināmiem Komisijas sarakstītiem vai tai iesniegtiem dokumentiem, tas tā obligāti nav attiecībā uz visiem dokumentiem vai uz šiem dokumentiem pilnībā. Komisijai par to vismaz ir jāpārlicinās, veicot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā prasīto konkrēto un faktisko visu dokumentu pārbaudi.

124 Komisijas un personas, kas iestājusies lietā, arguments par EKL 287. pantā un Regulas Nr. 4064/89 17. panta 2. punktā garantēto dienesta noslēpumu un šīs regulas 18. panta 3. punkta garantēto darījumu noslēpumu arī ir noraidāms. Kā atgādināts šī sprieduma 90. punktā, saskaņā ar judikatūru, ja sabiedrībai ir tiesības iepazīties ar dokumentiem, kas ietver noteiktu informāciju, šī informācija nav uzskatāma par

tādu, uz kuru tās rakstura dēļ attiecas dienesta noslēpums vai darījumu noslēpumu aizsardzība (šajā ziņā skat. iepriekš 90. punktā minēto spriedumu lietā *Bank Austria Creditanstalt*/Komisija, 74. punkts).

- 125 Prasītāja pārmet Komisijai arī to, ka tā nav apspriedusies ar uzņēmumiem, kuru komerciālo interešu aizsardzība varētu tikt apdraudēta, izpaužot attiecīgos dokumentus.
- 126 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktu trešo personu izdotu dokumentu gadījumā iestādēm ir ar tām jāapspriežas, lai noskaidrotu, vai ir jāpiemēro šīs pašas regulas 4. panta 1. vai 2. punktā paredzētais izņēmums, ja vien nav skaidrs, vai šo dokumentu drīkst vai nedrīkst izpaust. No tā izriet, ka iestādēm nav pienākuma apsprieties ar attiecīgo trešo personu, ja ir skaidri redzams, ka dokuments ir vai nav izpaužams. Visos citos gadījumos iestādēm ir jāapspriežas ar attiecīgo trešo personu. Līdz ar to apspriešanās ar attiecīgo trešo personu principā ir priekšnosacījums Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. un 2. punktā paredzēto izņēmumu piemērošanas noteikšanai trešo personu izdotajiem dokumentiem (Pirmās instances tiesas 2004. gada 30. novembra spriedums lietā *T-168/02 IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds*/Komisija, Krājums, II-4135. lpp., 55. punkts, un iepriekš 65. punktā minētais spriedums lietā *Terezakis*/Komisija, 54. punkts).
- 127 Neapspriešanās ar trešām personām dokumentu autoriem tātad Regulai Nr. 1049/2001 atbilst tikai tad, ja attiecīgajiem dokumentiem ir skaidri piemērojams kāds no minētajā regulā paredzētajiem izņēmumiem. Šajā lietā, kā ir konstatēts šī sprieduma 63.–98. punktā, tas tā nav attiecībā uz izņēmumu saistībā ar izmeklēšanas darbību aizsardzību un, kā ir konstatēts šī sprieduma 109.–124. punktā, tas tā nav attiecībā uz komerciālo interešu aizsardzību.

- 128 Runājot par Komisijas pašas dokumentiem, tā pamatoti apgalvo, ka Regulā Nr. 1049/2001 nav paredzēta apspriešanās ar trešām personām par šāda veida dokumentiem. Tāpēc prasītājas iebildums nav juridiski pamatots tiktāl, ciktāl tas attiecas uz dokumentiem, kuru autore ir Komisija.
- 129 No visa iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, piemērojot šī sprieduma 1. punkta d), e) un h) apakšpunktā un šī sprieduma 2. punkta b), c) (daļēji), d), f), g) un i) apakšpunktā minētajiem dokumentiem Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu, kaut gan no apstrīdētā lēmuma pamatojuma neizriet, ka būtu veikta visu šo dokumentu konkrēta un individuāla pārbaude, un netika veikta apspriešanās ar dažu no šiem dokumentiem autoriem trešām personām par to iesniegto dokumentu izpaušanu.

Par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrajā daļā paredzēto izņēmumu saistībā ar lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību

— Lietas dalībnieku argumenti

- 130 Prasītāja apgalvo, ka Komisijas pieeja ir bijusi abstrakta un vispārīga, neveicot konkrētu un individuālu pārbaudi, lai noskaidrotu, vai visu lūgto dokumentu paziņošana tiešām apdraudētu ar šo izņēmumu aizsargātās intereses. Komisija neesot pierādījusi, ka risks apdraudēt aizsargātās intereses būtu pietiekami paredzams, nevis tikai hipotētisks.

- 131 Prasītāja apliecina, ka Komisija, minot šo izņēmumu, lai atteiktu iespēju iepazīties ar šī sprieduma 1. punkta g) apakšpunktā minētajiem dokumentiem, runā pretim argumentiem, kurus tā ir izvirzījusi aizstāvībai lietā T-279/04 un kuros tā apgalvo, ka lēmums piemērot Regulas Nr. 4064/89 3. panta 5. punkta a) apakšpunktu *Natexis/Investima 10* veiktajai *VUP* aktīvu iegādei nav nekādi ietekmējis lēmumu par saderību un tāpēc iespējama šīs tiesību normas kļūdaina piemērošana nevarot ietekmēt šī lēmuma spēkā esamību. Tā tādējādi pārkāpjot principu *venire contra factum proprium*.
- 132 Saskaņā ar prasītājas teikto šie dokumenti attiecas uz tiesību jautājuma interpretāciju un tāpēc tie nevar būt sagatavojoši akti, kuru izpaušanu var atteikt. Katrā ziņā šo dokumentu paziņošana esot sabiedrības interesēs, jo ar to tiktu noskaidroti Regulas Nr. 4064/89 3. panta 5. punkta a) apakšpunkta piemērošanas nosacījumi.
- 133 Komisija norāda, ka lēmuma par saderību spēkā esamības novērtēšana atšķiras no jautājuma par Regulā Nr. 1049/2001 paredzēto izņēmumu piemērošanas likumību, un tādējādi apstrīd prasītājas argumenta nozīmi. Abi lūgtie dokumenti, ar kuriem tika atteikts iepazīties, lai aizsargātu Komisijas lēmumu pieņemšanas procesu, ir Komisijas iekšēji dokumenti par iekšējām apspriedēm saistībā ar apstrīdēto procesu. Šo dokumentu izpaušana nopietni apdraudētu lēmumu pieņemšanas procesu, jo ir obligāti jānodrošina Komisijas dienestu iespējas veikt tiem uzticēto lietu izmeklēšanu brīvi, bez ārējas ietekmes, lai tā varētu pieņemt lēmumus esot pilnībā informētai par lietu.
- 134 Šo sagatavojošo dokumentu aizsardzība esot vēl jo vairāk vajadzīga tāpēc, ka ir celta prasība atcelt uz šo dokumentu pamata pieņemto lēmumu un tiem joprojām ir nozīme gadījumā, ja lēmums tiktu atcelts.

135 Personas, kas iestājusies lietā, izvirzītie argumenti būtībā ir līdzīgi Komisijas izvirzītajiem argumentiem.

— Vispārējās tiesas vērtējums

136 Saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otro daļu “var atteikt piekļuvi dokumentam, kas satur viedokļu izklāstu iekšējām vajadzībām sakarā ar apspriedēm un iepriekšējām pārrunām attiecīgās iestādes iekšienē, pat tad, ja lēmums jau ir pieņemts, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar [prioritārām] sabiedrības interesēm”.

137 Komisija atteica iespēju iepazīties ar diviem no trim šī sprieduma 1. punkta g) apakšpunktā minētajiem dokumentiem saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrajā daļā paredzēto izņēmumu. Runa ir par ĢD “Konkurence” Komisijas Juridiskajam dienestam 2002. gada 10. decembrī adresētu dokumentu, lūdzot atzinumu par Regulas Nr. 4064/89 3. panta 5. punkta a) apakšpunkta piemērošanu, un 2002. gada 4. novembra dokumentu, kurā ir rezumēts lietas stāvoklis un kurš ir sarakstīts Komisijas par konkurenci atbildīgajam loceklim.

138 Pirmkārt, jāatzīst, ka šie dokumenti, kas ir iesniegti Vispārējā tiesā (skat. šī sprieduma 23. punktu), ir sagatavojoši dokumenti galīgā lēmuma pieņemšanai un bija nosūtīti Komisijas iekšienē, lai varētu izstrādāt dokumentus, kurā ir oficiāli norādīta iestādes nostāja. Tie ietver “viedokļu izklāstu iekšējām vajadzībām sakarā ar apspriedēm un iepriekšējām pārrunām attiecīgās iestādes iekšienē” Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrās daļas izpratnē un tiem tāpat tiešām ir piemērojama šī tiesību norma.

- 139 Otrkārt, jāpārbauda, vai atteikumu iepazīties ar lūgtajiem iekšējiem dokumentiem šajā lietā pamato izņēmums saistībā ar iestādes lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību.
- 140 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šī izņēmuma piemērošanai ir jāpierāda, ka iespēja iepazīties ar lūgtajiem dokumentiem varēja konkrēti un faktiski apdraudēt Komisijas lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību un ka šo draudu risks bija saprātīgi paredzams, nevis tikai hipotētisks (skat. Pirmās instances tiesas 2008. gada 18. decembra spriedumu lietā T-144/05 *Muñiz/Komisija*, Krājumā nav publicēts, 74. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 141 Turklāt lēmumu pieņemšanas procesa apdraudējumam ir jābūt smagam, lai uz to attiektos Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētais izņēmums. Tas tā it īpaši ir tad, ja konkrēto dokumentu izpaušanai ir ievērojama ietekme uz lēmumu pieņemšanas procesu. Taču smaguma novērtēšana ir atkarīga no visiem lietas apstākļiem, it īpaši iestādes minētās konkrēto dokumentu izpaušanas negatīvās ietekmes uz lēmumu pieņemšanas procesu (iepriekš 140. punktā minētais spriedums lietā *Muñiz/Komisija*, 75. punkts).
- 142 Šajā lietā apstrīdētajā lēmumā ir minēts nopietns kaitējums, kas tiktu nodarīts lēmumu pieņemšanas procesam, ja Komisijas dienestu iekšējās apspriedes par šo lietu tiktu publiskas. Tā uzsver nozīmi, kāda ir tam, lai Komisija varētu sagatavot lēmumus objektīvi, bez nekādas ārējas ietekmes un lai tās dienesti varētu brīvi izteikt savu viedokli, lai sniegtu informāciju lēmuma pieņemšanai. Saskaņā ar tās teikto — Komisijas darbinieku iespējas formulēt šādus viedokļus tiktu ievērojami samazinātas, ja būtu jāņem vērā iespēja, ka tie varētu tikt publiskoti.
- 143 Jāatzīst, ka šis pamatojums ir neskaidrs un vispārīgs, kā arī nav pamatots ar nevienu argumentu, kas būtu konkretizēts saistībā ar attiecīgo dokumentu saturu. Tādus

pašus apsvērumus varētu attiecināt uz visiem šāda veida dokumentiem. Tāpēc ar tiem nepietiek, lai pamatotu atteikumu dot iespēju iepazīties ar šajā lietā lūgtajiem dokumentiem, citādi tiktu apdraudēts Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzēto izņēmumu, it īpaši minētās regulas 4. panta 3. punkta otrajā daļā paredzētā izņēmuma, striktas interpretācijas princips.

¹⁴⁴ Tāpēc Komisija nav pierādījusi, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrajā daļā paredzētais izņēmums būtu piemērojams lūgtajiem iekšējiem dokumentiem.

¹⁴⁵ Tāpēc pilnīgs atteikums dot iespēju iepazīties ar lūgtajiem iekšējiem dokumentiem ir atceļams kļūdas tiesību piemērošanā dēļ un jautājums par prioritāru sabiedrības interešu pastāvēšanu nav jāizskata.

Par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrajā ievilkumā paredzēto izņēmumu saistībā ar juridisku atzinumu aizsardzību

— Lietas dalībnieku argumenti

¹⁴⁶ Prasītāja apgalvo, ka Komisijas pieeja ir bijusi abstrakta un vispārīga, neveicot konkrētu un individuālu pārbaudi, lai noskaidrotu, vai visu lūgto dokumentu paziņošana

tiešām apdraudētu ar šo izņēmumu aizsargātās intereses. Komisija neesot pierādījusi, ka risks apdraudēt aizsargātās intereses būtu pietiekami paredzams, nevis tikai hipotētisks.

- ¹⁴⁷ Prasītāja uzskata, ka šī sprieduma 1. punkta g) apakšpunktā minētais Komisijas Juridiskā dienesta atzinums bija jāizpauž, lai ļautu trešām personām un Vispārējai tiesai pārbaudīt, kā Komisija ir interpretējusi un piemērojusi Regulas Nr. 4064/89 3. panta 5. punkta a) apakšpunktā paredzēto tiesību normu.
- ¹⁴⁸ Saskaņā ar prasītājas teikto Komisija nevar atsaukties uz Juridiskā dienesta neatkarības aizsardzību, lai atteiktu iespēju iepazīties ar šo dokumentu, jo tai ir jāievēro pārskatāmības pienākums, kas saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 preambulas tekstu nodrošina lielāku pārvaldes sistēmas legimitāti un efektivitāti, kā arī lielāku atbildību pret pilsoņiem demokrātiskā iekārtā. Komisijas izteiktais atteikums dot iespēju iepazīties ar dokumentiem nebūt neveicinot tās juridisko atzinumu neatkarību, bet gan apliecinot domu, ka lēmums par saderību netika pieņemts pilnīgi neatkarīgi.
- ¹⁴⁹ Komisija norāda, ka Regulā Nr. 1049/2001 paredzētā iespēja iepazīties ar dokumentiem tiek piešķirta vai atteikta neatkarīgi no īpašām interesēm vai iemesliem, kāpēc prasītājs vēlas iepazīties ar lūgtajiem dokumentiem. Prasītājas minētajiem argumentiem tāpēc neesot nozīmes. Attiecīgā juridiskā atzinuma izpaušana esot atkarīga tikai no apdraudējuma, ko šī izpaušana varētu radīt šādu atzinumu neatkarībai un objektivitātei. Izņēmums saistībā ar juridiskajiem atzinumiem ir domāts, lai aizsargātu to neatkarību un nodrošinātu, ka tos var sniegt pilnīgi atklāti un objektīvi. Attiecīgais atzinums esot bijis paredzēts, tikai lai informētu Komisijas dienestus, un tā izpaušana novestu pie tā, ka šīs iestādes Juridiskais dienests atzinumus sniegtu ar lielāku atturību, tādējādi liedzot attiecīgajai iestādei būtisku tās uzdevuma labas īstenošanas instrumentu.

- 150 Komisija norāda, ka ierobežojumi regulē tiesību iepazīties ar dokumentiem izmantošanu saskaņā ar EKL 255. panta 2. punktu. Tāpēc tas, ka prasītāja izvirza pārskatāmības pienākumu, nevarot liegt piemērot Regulā Nr. 1049/2001 paredzētos izņēmumus.
- 151 Komisija noraida apgalvojumu, ka atteikums dot iespēju iepazīties ar lūgto dokumentu dotu pamatu aizdomām, ka tā savu lēmumu nav pieņēmusi pilnīgi neatkarīgi. Tā atgādina, ka tai ir jāatsaka iespēja iepazīties ar dokumentu, ja ir izpildīti kāda no Regulā Nr. 1049/2001 paredzētā izņēmuma piemērošanas nosacījumi, un ka tā tāpēc nevar dot iespēju iepazīties ar dokumentu, uz kuru attiecas izņēmums, lai atspēkotu apsūdzības krāpniecībā.

— Vispārējās tiesas vērtējums

- 152 Saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otro ievilkumu iestādes var atteikt iespēju iepazīties ar dokumentu, ja iepazīšanās ar to var kaitēt tiesvedības un juridisku konsultāciju aizsardzībai, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar prioritārām sabiedrības interesēm.
- 153 Komisija atteicās izpaust tās Juridiskā dienesta 2002. gada 10. oktobra atzinumu par Regulas Nr. 4064/89 3. panta 5. punkta a) apakšpunkta piemērošanu, kas ir šī sprieduma 1. punkta g) apakšpunktā minētais dokuments, pamatojoties uz šo tiesību normu.
- 154 Vispirms jāatzīst, ka minētais dokuments, kas ir paziņots Vispārējai tiesai (skat. šī sprieduma 23. punktu), atbilstoši tā nosaukumam ietver Komisijas Juridiskā dienesta izdotu juridisku atzinumu. Šis dokuments tāpēc ir kopumā jāuzskata par juridisku

atzinumu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrā ievilkuma izpratnē, uz kuru var attiekties šajā tiesību normā paredzētais izņēmums.

155 Turpinājumā ir jānoskaidro, vai šī juridiskā atzinuma izpaušana apdraudētu juridisku atzinumu aizsardzību Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrā ievilkuma izpratnē.

156 Šajā ziņā jāatgādina, ka izņēmums saistībā ar juridiskiem atzinumiem ir jāinterpretē kā tāds, kas ir domāts, lai aizsargātu Komisijas intereses lūgt juridiskos atzinumus un saņemt atklātus, objektīvus un pilnīgus atzinumus. Šo interešu apdraudējumam, lai uz to varētu atsaukties, ir jābūt saprātīgi paredzamam, nevis tikai hipotētiskam (iepriekš 68. punktā minētais spriedums lietā *Turco*, 42. un 43. punkts).

157 Šajā lietā apstrīdētajā lēmumā atteikums izpaust attiecīgo atzinumu ir pamatots ar to, ka juridiskie atzinumi ir iekšēji dokumenti, kuru galvenais mērķis ir sniegt Komisijai un tās dienestiem viedokli par juridiskiem jautājumiem, uz kuru pamata Komisija un tās dienesti pieņem savu galīgo nostāju. Esot būtiski, lai šādus atzinumus būtu iespējams sniegt pilnīgi atklāti un objektīvi. Šajā lietā Komisijas Juridiskā dienesta atzinuma, kā arī tam ĢD "Konkurence" uzdoto jautājumu paziņošana padarītu publisku iekšēju apspriedi par Regulas Nr. 4064/89 3. panta 5. punkta a) apakšpunkta piemērojamību. Ja minētajam dienestam būtu jāņem vērā atzinuma vēlākas publiskošanas fakts, tas nebūtu izteicies pilnīgi neatkarīgi. Tāpēc rakstveida atzinuma izstāde par šo jautājumu zaudētu nozīmi, un tas Komisijai liegtu būtiski instrumentu tās uzdevumu labai izpildei.

- 158 Jākonstatē, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā, lai pamatotu attiecīgā izņēmuma piemērošanu, min ne tikai to, ka attiecīgais dokuments ir juridisks atzinums, bet arī to, ka šī atzinuma izpaušana riskētu nodot sabiedrībai informāciju par ĢD “Konkurence” un tās Juridiskā dienesta iekšējo apspriežu par Regulas Nr. 4064/89 3. panta 5. punkta a) apakšpunkta piemērojamību stāvokli.
- 159 Attiecīgā dokumenta izpaušana varot radīt situāciju, ka Komisijas Juridiskais dienests nākotnē būs atturīgāks un piesardzīgāks šādu dokumentu sarakstīšanā, lai neietekmētu Komisijas lēmumu pieņemšanas spējas jomās, kurās tā rikojas kā administrācijas iestāde.
- 160 Vēl arī jānorāda, ka šajā gadījumā Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrajā ievilkumā paredzētās juridisku atzinumu aizsardzības aizskārums risks ir saprātīgi paredzams, nevis tikai hipotētisks. Papildus šī sprieduma 157. un 159. punktā norādītajiem iemesliem šo atzinumu izpaušana varētu Komisiju nostādīt delikātā situācijā, kad tās Juridiskajam dienestam varētu nākties Vispārējā tiesā aizstāvēt nostāju, kas nav bijusi tā pati, ko tas kā padomdevējs par lietu atbildīgajiem dienestiem apgalvojis iekšējās apspriedēs, kas notikušas administratīvā procesa laikā. Šādas pretrunas rašanās risks var būtiski ietekmēt gan Juridiskā dienesta viedokļa brīvību un tā iespējas vienlīdzīgi ar citiem tiesas procesa dažādo lietas dalībnieku juridiskajiem pārstāvjiem efektīvi aizstāvēt Komisijas galīgo nostāju Savienības tiesā, gan iekšējo lēmumu pieņemšanas procesu šajā iestādē. Komisija lēmumus pieņem koleģiāli atbilstoši tai uzticētajiem īpašajiem uzdevumiem un tai ir jābūt brīvai aizstāvēt tādu juridisku nostāju, kas atšķiras no tās Juridiskā dienesta sākotnējās nostājas.
- 161 Turklāt atšķirībā no gadījumiem, kad iestādes darbojas kā likumdevējas un kad saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 preambulas 6. apsvērumu ir jānodrošina pēc iespējas lielākas iespējas iepazīties ar dokumentiem (iepriekš 68. punktā minētais spriedums lietā *Turco*, 46. punkts), apstrīdētais juridiskais atzinums tika izstrādāts saistībā ar Komisijas tīri administratīvajām funkcijām. Sabiedrības interesēm iepazīties ar

dokumentu atbilstoši pārskatāmības principam, kas ir domāts, lai nodrošinātu pilsoņu labāku dalību lēmumu pieņemšanas procesā un lielāku leģitimitāti, efektivitāti un administrācijas atbildību pret pilsoņiem demokrātiskā iekārtā, nav tāda pati nozīme saistībā ar administratīva procesa dokumentu, ar ko tiek piemērotas normas par apvienošanās kontroli vai konkurences tiesības kopumā, kā tāda procesa dokumentam, kurā iestāde darbojas kā likumdevēja.

- 162 Tāpēc ir jānoraida prasītājas iebildums, ka šī sprieduma 1. punkta g) apakšpunktā minētā Juridiskā dienesta atzinuma izpaušana neapdraudētu juridisku atzinumu aizsardzību.
- 163 No visa iepriekš minētā izriet, ka pirmais un otrais pamats ir pamatoti, izņemot tiktāl, ciktāl tie attiecas uz atteikumu izpaust šī sprieduma 1. punkta g) apakšpunktā minēto Juridiskā dienesta atzinumu.

Par trešo pamatu par tiesību vismaz daļēji iepazīties ar lūgtajiem dokumentiem neatzīšanu

Lietas dalībnieku argumenti

- 164 Prasītāja apstrīd Komisijas atteikumu tai ļaut daļēji iepazīties ar lūgtajiem dokumentiem saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu. Tā uzskata, ka Komisija nav novērtējusi administratīvo nastu, ko rada lūgto dokumentu nekonfidenciālo versiju izveidošana, jo tā nav veikusi to konkrētu un individuālu pārbaudi. Judikatūrā

esot noteikts, ka sabiedrības tiesībām iepazīties ar dokumentiem esot prioritāte salīdzinājumā ar labas pārvaldības principu un izņēmums no šīm tiesībām esot pieļaujams tikai ļoti retos gadījumos un ierobežotā veidā.

- 165 Turklāt Komisijai neesot jānovērtē, kādas ir prasītājas intereses, lai tai tiktu paziņoti dokumentu fragmenti, kurus, iespējams, varētu publiskot, dodot iespēju daļēji iepazīties ar dokumentiem.
- 166 Komisija apstiprina, ka tā ir veikusi lūgto dokumentu, izņemot šī sprieduma 1. punkta d) apakšpunktā minēto dokumentu, konkrētu un individuālu pārbaudi. Šīs pārbaudes beigās Komisija esot uzskatījusi, ka nevarēja izpaust tikai zināmus dokumentu fragmentus un ka administratīvā nasta, ko būtu radījusi šo daļu identificēšana, bija nesamērīga salīdzinājumā ar sabiedrības interesēm iepazīties ar šiem fragmentiem saskaņā ar labas pārvaldības principu.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 167 Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktā ir noteikts, ka, “ja izņēmumi attiecas tikai uz kādu pieprasītā dokumenta daļu, pārējās dokumenta daļas publisko”.
- 168 Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkts nozīmē, ka ir jāveic konkrēta un individuāla katra dokumenta satura pārbaude. Tikai šāda pārbaude ļauj iestādei novērtēt iespēju ļaut pieteicējam daļēji iepazīties ar dokumentiem. Pārbaude, kas veikta saistībā ar

kategoriju, nevis konkrēto šajos dokumentos ietverto informāciju, principā nav pie-
 tiekama, jo iestādes veicamajai pārbaudei ir jāļauj konkrēti izvērtēt, vai izvirzītais iz-
 ņēmums patiešām ir piemērojams visai minētajos dokumentos ietvertajai informāci-
 jai (šajā ziņā skat. iepriekš 41. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *Franchet*
 un *Byk/Komisija*, 117. punkts un tajā un minētā judikatūra).

- 169 Šajā lietā no apstrīdētā lēmuma pamatojuma neizriet, ka būtu veikta šāda lūgto doku-
 mentu pārbaude. Komisija faktiski ir uzskatījusi, ka šāda pārbaude radītu nesamērīgu
 administratīvu nastu salīdzinājumā ar sabiedrības interesēm iepazīties ar šiem frag-
 menti, kas izrietētu no šādas darbības.
- 170 Saskaņā ar judikatūru vienīgi izņēmuma gadījumā un tikai tad, ja administratīvā nas-
 ta, ko rada dokumentu konkrēta un individuāla pārbaude, ir pārmērīgi smaga, tādējā-
 di pārsniedzot to, ko būtu saprātīgi pieprasīt, var piemērot atkāpi no pienākuma veikt
 pārbaudi (iepriekš 41. punktā minētais spriedums lietā *VKI*, 112. punkts).
- 171 Turklāt, tā kā principā ir jānodrošina tiesības iepazīties ar iestāžu rīcībā esošiem do-
 kumentiem, iestādei, kura atsaucas uz izņēmumu saistībā ar lūgumā uzliktā uzdevu-
 ma smagumu, ir pienākums pierādīt tā apmēru (iepriekš 41. punktā minētais sprie-
 dums lietā *VKI*, 113. punkts, un Pirmās instances tiesas 2008. gada 10. septembra
 spriedums lietā *T-42/05 Williams/Komisija*, Krājumā nav publicēts, 86. punkts).
- 172 Visbeidzot, ja iestāde sniedz pierādījumus par pārmērīgu administratīvo nastu, kas
 rodas lūgumā norādīto dokumentu konkrētas un individuālas pārbaudes dēļ, tai ir
 pienākums apspriesties ar pieteicēju, lai, pirmkārt, izprastu vai lūgtu to precizēt savas

intereses iepazīties ar attiecīgajiem dokumentiem un, otrkārt, konkrēti noteiktu iespējas, kādas tai ir veikt mazāk traucējošu pasākumu par dokumentu konkrētu un individuālu pārbaudi. Tā kā tiesības iepazīties ar dokumentiem ir princips, iestādei šajā ziņā tomēr ir pienākums dot priekšroku variantam, kas būtu vislabvēlīgākais pieteicēja tiesībām iepazīties ar dokumentu, ja vien tas nav uzdevums, kas pārsniedz saprātīgi pieprasāmā robežas (iepriekš 41. punktā minētais spriedums lietā VKI, 114. punkts).

173 No tā izriet, ka iestāde var tikt atbrīvota no dokumentu konkrētas un individuālas pārbaudes tikai pēc tam, kad tā ir faktiski izvērtējusi visas citas iedomājamās iespējas un savā lēmumā sīki izskaidrojusi iemeslus, kuru dēļ šīs dažādās iespējas arī rada nesamērīgu nastu (iepriekš 41. punktā minētais spriedums lietā VKI, 115. punkts).

174 Šajā lietā ir jākonstatē, ka apstrīdētais lēmums, kurā prasītājam kopumā ir atteikta jebkāda iespēja daļēji iepazīties ar dokumentiem, varētu būt likumīgs tikai tad, ja Komisija vispirms būtu konkrēti paskaidrojusi iemeslus, kāpēc citi risinājumi, nevis visu minēto dokumentu konkrēta un individuāla pārbaude, arī rada nesamērīgu nastu.

175 Taču no apstrīdētā lēmuma pamatojuma neizriet, ka Komisija būtu konkrēti un pilnīgi apskatījusi dažādas iespējas, kas tai ir, lai veiktu pasākumus, kas tai neradītu pār mērīgi lielu nastu, bet savukārt palielinātu prasītājas iespējas vismaz daļēji iepazīties ar daļu no lūgumā iepazīties ar dokumentiem norādītajiem dokumentiem. No apstrīdētā lēmuma it īpaši neizriet, ka Komisija būtu konkrēti apskatījusi iespēju lūgt

uzņēmumiem, kas bija iesnieguši dažus no lūgtajiem dokumentiem, vai prasītājam varētu paziņot šo dokumentu nekonfidenciālo versiju.

- 176 No iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētais lēmums ir atceļams tiktāl, ciktāl tajā ir atteikta daļēja iespēja iepazīties ar visiem lūgtajiem dokumentiem, kaut gan no apstrīdētā lēmuma pamatojuma neizriet, ka būtu veikta visu šo dokumentu konkrēta un individuāla pārbaude, un Komisija nav konkrēti izskaidrojusi iemeslus, kāpēc citi risinājumi, nevis konkrēta un individuāla visu lūgto dokumentu pārbaude, tai radītu nesamērīgu nastu.

Par ceturto pamatu par samērīguma principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 177 Prasītāja uzsver, ka ar lūgumu iepazīties ar dokumentiem nav paredzēts aizstāvēt tikai privātas intereses. Tā mērķis esot arī normālas konkurences saglabāšana Francijas izdevniecību tirgū un novērst apvienošanās kontroles tiesību normu apiešanu, nepareizi piemērojot Regulas Nr. 4064/89 3. panta 5. punkta a) apakšpunktu. Prioritāras sabiedrības intereses tāpēc saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. un 3. punktu pamatojot lūgto dokumentu izpaušanu.

- 178 Komisija apgalvo, ka prasītāja nav pierādījusi, ka pastāvētu prioritāras sabiedrības intereses, kas pamatotu lūgto dokumentu izpaušanu. To, ka prasītāja lūgtos dokumentus izmantotu prasības atcelt lēmumu par saderību pamatošanai, nevar uzskatīt par prioritārām sabiedrības interesēm. Šāda prasība faktiski ir pakļauta personīgām interesēm celt prasību, un tā nebūtu pieņemama, ja prasītāja to celtu sabiedrisko interešu vārdā.
- 179 Turklāt, pat pieņemot, ka prasītājas prasībai būtu sabiedrisko interešu mērķis, nozīme ir nevis tam, kā pieteicējs gatavojas izmantot dokumentus, bet gan tam, ka izpaušanai ir jābūt pamatotai ar prioritārām sabiedrības interesēm. Tieši dokumentu īpašajām iezīmēm esot jāpamato to izpaušana prioritāru sabiedrisko interešu vārdā, neatkarīgi no prasītājas izvirzītā mērķa. Šajā lietā tas tā neesot.
- 180 Visbeidzot, Komisija apgalvo, ka tieši tiesai, kura izskata apstrīdētā lēmuma likumību lietā T-279/04, ir jāizvērtē, vai lūgtie dokumenti ir vajadzīgi prasītājas aizstāvībai šajā lietā.
- 181 Prasītāja uzsver, ka tā var būt vienlaikus juridiska persona, uz kuru tieši un individuāli attiecas apstrīdētais lēmums, un juridiska persona, kas ir Savienības pilsone, kurai ir atļauts iepazīties ar lūgtajiem dokumentiem. Tā apgalvo, ka lūgto dokumentu izpaušanai un to izmantošanai esot vienādi mērķi, proti, saglabāt normālu konkurenci un pārskatāmu konkurences tiesību piemērošanu.
- 182 Prasītāja uzskata, ka lietas dalībniekam vienā procesā, kurā Vispārējā tiesa varētu norīkot izsniegt dokumentus, ir atļauts paralēlā procesā apstrīdēt lēmumu atteikt iespēju iepazīties ar šiem dokumentiem saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001.

183 Komisija apgalvo, ka saskaņā ar judikatūru Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. un 3. punktā paredzētajām prioritārajām sabiedrības interesēm principā ir jābūt nošķirtām no šīs regulas pamatā esošajiem principiem, starp kuriem ir arī prasītājas izvirzītais pārskatāmības princips.

184 Persona, kas iestājusies lietā, uzsver, ka nekādas prioritāras sabiedrības intereses nepamato prasītājas lūgto dokumentu izpaušanu, un lūgums iepazīties ar tiem esot pamatots ar pavisam privātām interesēm. Tā ievada piezīmēs apgalvo arī, ka prasītājas lūgums iepazīties ar dokumentiem esot ļaunprātīgs un pretējs Regulas Nr. 1049/2001 mērķim, jo tas ir pamatots ar konkrētām interesēm, proti, aizstāvēt savas tiesības lietā T-279/04 un T-452/04. Tā apgalvo, ka judikatūrā ir norādīts, ka Regulas Nr. 1049/2001 mērķis nav aizsargāt specifiskās intereses, kas kādai personai varētu būt iepazīties ar iestādes dokumentiem. Judikatūrā esot arī atzīts, ka šīs regulas mērķis ir nodrošināt iespēju iepazīties ar visiem publiskiem dokumentiem, nevis tikai pieteicēja iespējas iepazīties ar dokumentiem, kas uz to attiecas, un ka tai nav jāatļauj īstenot privātas intereses, kas saistītas, piemēram, ar prasības celšanu pret iestādēm.

Vispārējās tiesas vērtējums

185 Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. un 3. punktā ir precizēts, ka minētajos punktos paredzētie izņēmumi ir piemērojami, “ja vien iepazīšanās ar [dokumentu] nav saistīta ar [prioritārām] sabiedrības interesēm”.

- 186 Apstrīdētajā lēmumā Komisija atteicās uzskatīt, ka prioritāras sabiedrības intereses pamatoja izpaušanu tāpēc, ka lūgums iepazīties ar dokumentiem bija pamatots ar prasītājas aizstāvības interesēm lietā, kas tika izskatīta Vispārējā tiesā. Šīs intereses acīmredzami esot privātas, nevis sabiedriskas. Taču saskaņā ar regulas tekstu tikai sabiedriskas intereses varot būt svarīgākas par vajadzību aizsargāt Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. un 3. punktā paredzētās intereses.
- 187 Ņemot vērā Vispārējās tiesas atzinumus, saskaņā ar kuriem Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, izvirzot izņēmumus saistībā ar izmeklēšanas darbību, komerciālo interešu un lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību, jautājums par iespējamu prioritāru sabiedrisku interešu esamību, kas pamatotu tādu dokumentu izpaušanu, ar kuriem tika atteikta iespēja iepazīties saskaņā ar šiem izņēmumiem, vairs nav jāizskata.
- 188 Vispirms jānoraida personas, kas iestājusies lietā, arguments, ka prasītājas lūgums iepazīties ar dokumentiem esot ļaunprātīgs, jo tas ir balstīts tikai uz privātām interesēm. Faktiski Regulas Nr. 1049/2001 6. panta 1. punkta pēdējā teikumā ir noteikts, ka pieteicējam nav jāpamato savs pieteikums. Tā kā šīs regulas mērķis ir vispārīgi dot sabiedrībai tiesības iepazīties ar iestāžu dokumentiem, specifiskās intereses, kas var būt kādai personai iepazīties ar kādu no šiem dokumentiem, iestādei, kurai ir jāizlemj lūgums iepazīties ar dokumentiem, nav jāņem vērā (šajā ziņā skat. iepriekš 46. punktā minēto 2007. gada 1. februāra spriedumu lietā *Sison/Padome*, 43.–47. punkts). Lūgumu iepazīties ar dokumentiem, kas pamatots tikai ar privātām interesēm, tāpēc nevar uzskatīt par ļaunprātīgu.

- 189 Savukārt ir jānoskaidro, vai nepastāv iespējamās prioritāras sabiedrības intereses, kas varētu pamatot šī sprieduma 1. punkta g) apakšpunktā minētā juridiskā atzinuma izpaušanu.
- 190 Saskaņā ar judikatūru prioritāras sabiedrības intereses, kas var pamatot tāda dokumenta izpaušanu, uz kuru attiecas kāds izņēmums, it īpaši ir tās, kas ir pamatā Regulai Nr. 1049/2001 (iepriekš 68. pantā minētais spriedums lietā *Turco*, 67., 75. un 76. punkts). Pretēji Komisijas apgalvotajām prioritārām sabiedrības interesēm, kas var pamatot izpaušanu, tāpēc nav jābūt atšķirīgām no tām, kas ir minētās regulas pamatā.
- 191 Ņemot vērā vispārīgo principu par iespēju iepazīties ar dokumentiem, kas ir noteikts EKL 255. pantā un Regulas Nr. 1049/2001 preambulas 1. un 2. apsvērumā, prioritārām sabiedrības interesēm, kas pamato izpaušanu, ir jābūt objektīvām un vispārējām un tās nedrīkst sajaukt ar īpašām vai privātām interesēm, piemēram, saistībā ar prasības celšanu pret Kopienas iestādēm, jo šādas īpašas vai privātas intereses nav atbilstošs elements interešu izsvēršanā, kas paredzēta šīs regulas 4. panta 3. punkta otrajā daļā.
- 192 Saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 2. panta 1. punktu tiesības iepazīties ar iestāžu dokumentiem var izmantot "ikviens Eiropas Savienības pilsonis un fiziska persona, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiska persona, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī". No tā izriet, ka šīs regulas mērķis ir nodrošināt iespēju iepazīties ar visiem publiskiem dokumentiem, nevis tikai pieteicēja tiesības iepazīties ar dokumentiem, kas uz to attiecas (iepriekš 41. punktā minētais 2005. gada 26. aprīļa spriedums apvienotajās lietās *Sison/Padome*, 50. punkts). Tādēļ īpašās intereses, kuras pieteicējs var izvirzīt saistībā ar iepazīšanos ar dokumentiem, kas uz to attiecas individuāli, principā nevar būt izšķirošas, novērtējot prioritāru sabiedrības interešu esamību un izsverot intereses saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otro daļu.

- 193 Tādējādi, pat pieņemot, ka lūgtie dokumenti izrādītos vajadzīgi prasītājas aizstāvībai saistībā ar tiesā celtu prasību, kas ir jautājums, kas ir jāatbild, izskatot šādu prasību, šim apstāklim nav nozīmes novērtējot sabiedrības interešu līdzsvaru (šajā ziņā un pēc analogijas skat. iepriekš 41. punktā minēto 2005. gada 26. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās *Sison/Padome*, 55. punkts, un Pirmās instances tiesas 2005. gada 8. jūnija rīkojumu lietā T-287/03 *SIMSA/Komisija*, Krājumā nav publicēts, 34. punkts).
- 194 Tas, ka lūgtie dokumenti varētu prasītājam ļaut labāk pamatot savus argumentus par tās celtajām prasībām atcelt lēmumu par saderību un lēmumu par apstiprināšanu, tātad nevar veidot prioritāras sabiedrības intereses, kas pamatotu attiecīgā juridiskā atzinuma izpaušanu.
- 195 Runājot par prasītājas argumentu, ka šāda izpaušana veicinātu normālas konkurences saglabāšanu Francijas izdevniecības tirgos un novērstu apvienošanās kontroles tiesību normu apiešanu, krāpnieciski izmantojot Regulas Nr. 4064/89 3. panta 5. punkta a) apakšpunktu, no lietas materiāliem un no Vispārējai tiesai iesniegtā Komisijas Juridiskā dienesta atzinuma satura (skat. šī sprieduma 23. punktu) neizriet, ka šī atzinuma izpaušanu pamatotu šādas prioritāras sabiedrības intereses.
- 196 Tāpēc šis pamats ir noraidāms, tiktāl, ciktāl tā mērķis ir pierādīt, ka pastāv prioritāras sabiedrības intereses, kas pamato šī sprieduma 1. punkta g) apakšpunktā minētā juridiskā atzinuma izpaušanu.
- 197 No visa iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētais lēmums ir atceļams tiktāl, ciktāl tajā ir atteikta iespēja pilnībā un daļēji iepazīties ar visiem lūgtajiem dokumentiem, izņemot šī sprieduma 1. punkta g) apakšpunktā minēto juridisko atzinumu, un ciktāl tajā ir atteikts daļēji iepazīties ar minēto juridisko atzinumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 198 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 3. punkta pirmajai daļai, ja abiem lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Vispārējā tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.
- 199 Šīs lietas apstākļos, ņemot vērā, ka Komisijai spriedums lielākajā daļā ir nelabvēlīgs, taisnīgi novērtējot lietu, Komisijai ir jāpiespiež segt savus tiesāšanās izdevumus pašai, kā arī atlīdzināt deviņas desmitdaļas no prasītājas tiesāšanās izdevumiem.
- 200 Persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA

nospiež:

- 1) jautājums par Eiropas Kopienu Komisijas 2005. gada 7. aprīļa Lēmuma D(2005) 3286 likumību tiktāl, ciktāl ar to pilnībā un daļēji ir atteikta iespēja iepazīties ar šī sprieduma 1. punkta a)–c) apakšpunktā un šī sprieduma 2. punkta h) un j) apakšpunktā minētajiem dokumentiem, vairs nav jāizskata;
- 2) atcelt Lēmumu D(2005) 3286 tiktāl, ciktāl tajā pilnībā ir atteikta iespēja iepazīties ar šī sprieduma 1. punkta d), e), g) un h) apakšpunktā un šī sprieduma 2. punkta b)–d), f), g) un i) apakšpunktā minētajiem dokumentiem, izņemot šī sprieduma 1. punkta g) apakšpunktā minēto Komisijas Juridiskā dienesta atzinumu;

- 3) **atcelt Lēmumu D(2005) 3286 tiktāl, ciktāl tajā daļēji ir atteikta iespēja iepazīties ar šī sprieduma 1. punkta d), e), g) un h) apakšpunktā un šī sprieduma 2. punkta b)–d), f), g) un i) apakšpunktā minētajiem dokumentiem;**

- 4) **pārējā daļā prasību noraidīt;**

- 5) **Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, kā arī atlīdzina deviņas desmitdaļas no *Éditions Odile Jacob SAS* tiesāšanās izdevumiem;**

- 6) ***Lagardère SCA* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Meij

Vadapalas

Truchot

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2010. gada 9. jūnijā.

[Paraksti]